



Til

Folketinget - Skatteudvalget

Til udvalgets orientering vedlægges høringskema samt de modtagne høringsvar vedrørende forslaget om en ny klagestruktur på skatteområdet i L 212 – forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Ny klagestruktur på skatteområdet og ændringer som følge af idriftsættelsen af Ét Fælles Inddrivelsessystem m.v.). De øvrige elementer i lovforslaget vil blive sendt i høring samtidigt med fremsættelsen af lovforslaget.

Holger K. Nielsen

/Per Hvas

Høringsskema indeholdende høringssvar og kommentarer hertil vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Ny klagestruktur på skatteområdet)lov om ændring af skatteforvaltningsloven.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Advodan	<p>En administrativ og økonomisk forenkling af klagestrukturen kunne mere hensigtsmæssigt ske ved helt at nedlægge de mange vurderingsankenævn og skatteankenævn mv. og så tilføje alle klagesagerne på disse områder til Landskatteretten. Dette ville give én klageinstans med den fornødne skattejuridiske kompetence. Det politiske lægmandssystem i de mange ankenævn er historisk betinget og har ikke længere berettigelse i forhold til prøvelse af skattesager. Derfor bør det afskaffes nu, hvor en omlægning er aktuel.</p> <p>Hvis forslaget vedtages i den form, hvori det blev sent i høring, vil det indebære en risiko for, at borgernes mulighed for at få prøvet en afgørelse administrativt i de sager, hvor ankenævnene i dag træffer forkerte afgørelser, reelt afskæres. Det foreslåede system vil belaste de i forvejen overbelastede byretter. Det vil medføre forlænget sagsbehandlingstid.</p> <p>En genindførelse af, at skattesager skal anlægges ved Landsretterne som 1. instans, vil formentlig afhjælpe dette og samtidig retablere adgangen til, at skattesagerne kan prøves ved Højesteret. Dette vil styrke retssikkerheden.</p> <p>Lovforslaget medfører risiko for, at der fremover reelt kun bliver én prøvelse af det forvaltningsretlige skøn i skattesager, da domstolene er tilbageholdende med at prøve skønsspørgsmål i skattesager. Derfor kan det frygtes, at en hjemvisning fra domstolene medfører, at samme instans vurderer samme sag</p>	<p>Der henvises til kommentarer til høringssvaret fra CEPOS.</p> <p>Lovforslaget vedrører alene den administrative klagebehandling på skatteområdet. Lovforslaget kan ikke begrunde, at der samtidig skal ske en ændring af, hvilke retter, der behandler de sager, som indbringes for domstolene.</p> <p>Hovedreglen i de administrative klagesystemer, der findes for klager over det offentlige afgørelser i Danmark, er, at klagesager alene kan behandles i én administrativ klageinstans. De gældende regler på skatteområdet med mulighed for prøvelse to gange i det administrative klagesystem er således</p>

	<p>igen, hvilket formentlig er tvivlsomt i forhold til EMRK.</p> <p>Told- og Skatteforvaltningen har efter udkastet 14 dage til at fremsende klagen til Skatteankeforvaltningen, medmindre myndigheden kan give klageren fuldt ud medhold i klagen. Det bør specificeres fra hvornår klagefristen regnes, og bestemmelsen bør indeholde en konsekvens, såfremt fristen ikke overholdes. F.eks. kunne det anføres, at borgeren automatisk får fuldt ud medhold i klagen, såfremt skatteankeforvaltningen ikke har modtaget materialet indenfor fristen.</p> <p>Efter forslaget skal Skatteankeforvaltningen i de tilfælde, hvor det vurderes, at et ankenævn vil træffe en forkert afgørelse, have mulighed for enten at udsætte fristen for sagsbehandling for yderligere sagsoplysning eller oversende sagen til Landsskatteretten. Det synes illusorisk, at denne nye regel nogensinde skulle kunne forhindre forkerte og åbenlyst ulovlige afgørelser i at se dagens lys. Dette særligt henset til, at det er Skatteankeforvaltningen selv, der som sekretariat for ankenævnene forbereder sagen og derfor efter lovforslaget forventes at skulle</p>	<p>usædvanlige. Desuden gælder princippet om, at klagesager alene kan prøves ved én administrativ klageinstans allerede i dag for alle de sagstyper på skatteområdet, hvor Landsskatteretten er eneste administrative klageinstans.</p> <p>Denne 14-dages frist fremgik af et tidligere udkast til lovforslag, men ikke af det udkast, som blev sendt i høring. Af det udkast, der blev sendt i høring, fremgår det, at klagen i alle tilfælde skal sendes til skatteankeforvaltningen. Skatteankeforvaltningen eller den myndighed, der skal træffe afgørelsen, kan herefter beslutte, at sagen skal sendes til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Denne myndighed får så en frist til at afgive en udtalelse – eller til at genoptage sagen. Fristen kan fastsættes under hensyntagen til, hvilken sagstype, der er tale om. Til gengæld forventes det også, at SKAT vil få bedre mulighed for at overholde fristerne. Overholdes fristen ikke, vil det være op til skatteankeforvaltningen og/eller den myndighed, der skal træffe afgørelse i klagesagen, at afgøre, om afgørelse kan træffes uden en udtalelse fra SKAT, eller om SKAT skal rykkes for en udtalelse.</p> <p>På baggrund af kritikken under høringen af denne del af lovforslaget, er det udgået af lovforslaget. I stedet for fastholdes den gældende regel i skatteforvaltningslovens § 2, stk. 3, hvorefter Skatterådet efter indstilling fra SKAT kan ændre en afgørelse truffet af et ankenævn, i det omfang afgørelsen er åbenbart ulovlig. Klageren vil naturligvis kunne påklage en sådan afgørelse fra Skatterådet til Landsskatteretten på samme måde som andre afgørelser truffet af Skatterådet.</p>
--	--	--

	gribe ind overfor sin egen sagsbehandling	
Advokatrådet	<p>Advokatrådet finder det uheldigt og yderst betænkeligt, at så stor en ændring af klagesystemet sker uden forudgående udvalgsarbejde.</p> <p>Advokatrådet finder endvidere,</p> <ul style="list-style-type: none"> • at det er betænkeligt, at en række sideordnede skatteankenævn bliver sidste administrative klageorgan, • at der er risiko for, at ankenævnenes afgørelser ikke vil have samme kvalitet som de afgørelser, der dag træffes af Landskatteretten som sidste instans, • at Landsskatteretten er en vel fungerende myndighed, som nyder stor tillid, • at der ikke er påvist nogen grund til at ændre Landsskatterettens struktur og begrænse de sager, der bliver afgjort af den, og • at der således er risiko for, at borgernes retssikkerhed forringes. 	<p>Såvel Landsskatteretten som ankenævnforeningerne og advokat- og revisororganisationerne har været inddraget i forbindelse med forberedelsen af forslaget, og de indkomne høringssvar har ført til væsentlige ændringer af lovforslaget. Dermed er lovforslaget udformet i en proces, hvor de relevante interessenter er inddraget.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS om de foretagne justeringer af lovforslaget.</p>
ATP	Ingen bemærkninger.	
CEPOS	CEPOS har i et notat gennemgået den nuværende struktur og kan bl.a. konkludere, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i vurderingsankenævne er over 2 år, og at de 245 medlemmer af skatteankenævne – som alle er politisk udpeget og altså ikke skattekyndige – gennemsnitligt medvirker i kun 7-8 sager årligt. I 37 pct. af alle indkomstskattesager fravælger borgerne helt at få deres afgørelse vurderet i skatteankenævne, selvom de dermed afskærer sig fra en ekstra klagemulighed.	<p>Lovforslaget er justeret, så klageren får mulighed for at vælge, at en sag, som efter lovforslaget visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten. På den måde sikrer forslaget hurtigere afgørelser med mindre besvær, idet forslaget fortsat indebærer en afskaffelse af dobbeltbehandlingen af klagesager. Samtidig med denne valgmulighed fastholdes de initiativer i lovforslaget, der skal sikre en forbedring af kvaliteten af ankenævnenes afgørelser, såsom etableringen af et fælles sekretari-</p>

Statistisk set er det en fordel at få sin afgørelse prøvet ved Landsskatteretten. Landsskatteretten giver således skatteyderne medhold i 31 pct. af samtlige indkomstskattesager. På vurderingsområdet er tallet helt oppe på 77 pct. En væsentlig del af afgørelserne truffet i skatte- og vurderingsnævne omgøres således i Landsskatteretten.

I udgangspunktet er det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt at fjerne en administrativ klageadgang for skatteyderne. Samtidig kan det være svært at forsvare et system, hvor lægmand skal tage stilling til komplicerede og principielle skattesager, hvis de i snit kun medvirker til 7-8 sager årligt. Skatteområdet er i dag så teknisk kompliceret, at man må stille spørgsmålstegn ved, om vi overhovedet bør have politisk udnævnte skatteankenævn med lokal tilknytning. Navnlig når man dertil tager i betragtning, at al skatteligning i dag er centraliseret og i mange tilfælde "automatiseret.

En naturlig "opfølgning" på denne centralisering kunne således meget vel være også at fusionere ankeniveauerne, så der kun bliver én administrativ klageinstans indenfor skatteområdet, præcist som der kun er én ligningsinstans. Der stilles endvidere spørgsmål om, hvorfor der ikke er valgt en sådan "fusionsmodel", når man tager i betragtning, at det netop var en sådan fusionsmodel, regeringen valgte inden for statsforvaltningernes område.

Fra et retssikkerhedsmæssigt og samfundsøkonomisk perspektiv bør man derfor etablere et enstrengt og mere enkelt klagesystem, hvor der kun er én klageinstans, som behandler alle sager. Eksempelvis ved at nedlægge skatteankenævne og lade Landsskatteretten behandle al-

at for ankenævne og Landsskatteretten med øget mulighed for specialisering og indførelse af princippet om, at alle principielle sager skal behandles af Landsskatteretten. Endelig foretages en yderligere harmonisering af reglerne om sagsforberedelse og afgørelse af klagesagerne for også derigennem at sikre højere kvalitet og højere grad af ensartethed.

Skatte- og vurderingsankenævne opretholdes. De giver borgerne en mulighed for kontrol af, at de skøn, som SKAT udøver, og de krav, som SKAT stiller til bevisførelse og dokumentation, ikke er urimelige. At ankenævne er lokalt funderede og består af lægmænd betyder derudover en let og tilgængelig mulighed for borgerne for at blive hørt, og at borgerne har mulighed for at mødes med et lægmandsorgan og forklare sin egen sag, uden at bistand fra rådgivere er nødvendig. Efter justeringen af lovforslaget vil klagere, som har større tillid til Landsskatteretten end til skatte- og vurderingsankenævne kunne vælge, at en sag, som er visiteret til et sådant ankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten. Der henvises endvidere til høringssvaret fra Foreningen af Danske Skatteankenævn og Vurderingsankenævnforeningen om justering af ankenævnstrukturen for derigennem at sikre, at hvert enkelt ankenævnmedlem kommer til at deltage i flere sager og dermed kan opbygge de nødvendige kompetencer og den nødvendige rutine.

	<p>le sager af skatteretlig karakter.</p> <p>Retssikkerhedsmæssigt er det ganske enkelt uforsvarligt at opretholde et ankenævnsystem, hvor medlemmerne ikke har de fornødne skatteretlige kompetencer, og som borgerne allerede i stigende grad har fravalgt.</p> <p>Når vurderingsankenævnene i langt de fleste tilfælde træffer afgørelser, som bliver ændret af Landsskatteretten, så rejser det en ny og åbenlys retssikkerhedsmæssig problemstilling, hvis disse sager fremover skal finde sin endelige administrative afgørelse i vurderingsankenævnene og ikke længere kan indbringes for Landsskatteretten.</p> <p>De sager, som hidtil har fundet deres afgørelse i Landsskatteretten, vil nemlig fremover ”risikere” at blive indbragt for domstolene i stedet, hvilket potentielt vil belaste domstolssystemet med op mod flere hundrede vurderingssager årligt. Det vil påføre både skatteyderne og staten store udgifter, da alene udgifterne til retsafgifter, syn og skøn samt advokatbistand – herunder honorar til kammeradvokaten – må skønnes til at løbe op i mere end 50 mio. kr. Penge som altså delvist skal betales af erhvervslivet og delvist af staten.</p> <p>Derudover vil en manglende klage mulighed til Landsskatteretten i vurderingssager rejse et selvstændigt – og mere principielt – retssikkerhedsmæssigt problem. Navnlig i sager om grundskyld og dækningsafgift, som jo reelt er kommuneskatter. Uden at beskyldte de lokalpolitisk udpegede medlemmer af vurderingsankenævnene for de facto at tilgodese kommunernes interesser i vurderingssagerne, så bør man alligevel sikre den nødvendige uafhængighed ved at afskære lokal-</p>	<p>Med de justeringer, der er sket af lovforslaget, og den kvalitetsforøgelse af ankenævnernes afgørelser, der følger af forslaget, er det ikke forventningen, at lovforslaget vil medføre, at der anlægges flere retssager på skatteområdet.</p> <p>Det er korrekt, at der ikke er grund til at antage, at vurderingsankenævnetsmedlemmerne i deres virke de facto varetager kommunernes interesse i høje ejendomsvurderinger og dermed høje ejendomsskatter. Derimod er der gode grunde til at opretholde en folkeligt forankret klagestruktur, jf. således argumenterne ovenfor.</p>
--	---	---

	<p>politikere fra at være (eneste) klageinstans indenfor vurderingsområdet.</p> <p>Det foreslås, at skatteankenævns-sagerne flyttes ind i Landsskatteretten, så der skabes klarhed og enkelthed over, hvem der træffer afgørelse i hvilke sager. Alternativt bør det gøres valgfrit for borgerne, til hvilken klageinstans de retter deres eneste mulighed for klage.</p> <p>Det anbefales endvidere, at også vurderingsankenævnene afskaffes, sådan at Landsskatteretten udgør den eneste administrative klagemulighed. Alternativt bør det gøres valgfrit for borgerne, til hvilken myndighed de retter deres eneste mulighed for klage.</p>	<p>De alternative modeller er indarbejdet i lovforslaget i den form, at klagerne kan vælge, at klager, som visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten. Det er væsentligt for at sikre en ensartet praksis, at alle principielle sager behandles af ét klageorgan. I dette tilfælde Landsskatteretten. Det fastholdes derfor, at der ikke gives mulighed for, at en klager, hvis klage visiteres til Landsskatteretten, kan vælge, at sagen i stedet skal behandles af et skatte- eller vurderingsankenævn.</p>
Dansk Arbejdsgiverforening	Ingen bemærkninger	
Dansk Byggeri	<p>Hovedreglen bliver efter forslaget, at den administrative enhed, der skal forestå klagebehandlingen, i realiteten er skatteankenævnene, som hovedsageligt består af vælgerforeningsmedlemmer og øvrige private med interesse for lokalpolitik. Dette er ikke et betryggende forum for en lokal erhvervsdrivende, hvis skatteforhold kan være meget komplicerede.</p> <p>Principielle spørgsmål skal stadig forelægges Landsskatteretten. Sagerne på dette område er ofte uhyre komplicerede og forudsætter betydelig indsigt i området, men det er ikke nødvendigvis det samme, som at spørgsmålene er af skattemæssig principiel karakter. Indførelse af en skatteankeforvaltning skønnes ikke at være fyldestgørende med henblik på at sikre korrekt visitering.</p> <p>Det må formodes, at mange sager som afgørelser fra skatteankenævnene vil blive indbragt for domstolene. Dette vil medføre betragtelige sagsomkostninger for klageren til</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p> <p>Ved at indføre mulighed for, at klageren kan vælge, at sager, som visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten, kan klageren vælge, at komplicerede sager på disse områder skal behandles af Landsskatteretten.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p>

	trods for omkostningsgodtgørelsesbestemmelserne.	
Dansk Ejendomsrådgiverforening	<p>Som konsekvens af lovforslaget vil skatteyderen fremover alene kunne klage over en afgørelse truffet af SKAT til vurderingsankenævnet, som følgelig bliver højeste administrative klageinstanser for vurderingssager (undtaget principielle sager). Det virker i udgangspunktet logisk, at afløse et tostrengt system med et en-strengt system. Det kræver dog, at det sker sådan, at det ikke i praksis forringer skatteyderens retssikkerhed. Konsekvensen er, at hvis skatteyderen ønsker at fortsætte sagen, er han eller hun med den foreslåede klagestruktur henvist til domstolsprøvelse. På den baggrund er det Dansk Ejendomsrådgiverforenings klare opfattelse, at det fremlagte lovforslag vil betyde en indskrænkning af skatteyderens retssikkerhed. Det vil også medføre mere administration samtidig med øgede omkostninger for både skatteyderen samt for det offentlige.</p> <p>Medlemmerne af de femten vurderingsankenævne (samt et fælles skatte- og vurderingsankenævne for Bornholm) er politisk udpeget efter indstilling fra kommunalbestyrelserne. Beslutningsmyndigheden ligger på denne måde hos lokalpolitikere, der i mange tilfælde ikke har den fornødne faglige indsigt. Desuden besigtiger vurderingsankenævnet eller sekretariatet sjældent de pågældende ejendomme. Denne blanding er særdeles u hensigtsmæssig.</p> <p>Erfaringen viser, at Landsskatteretten i næsten otte ud af ti sager fra vurderingsankenævnene omstøder vurderingerne til fordel for skatteyderen. For at sikre skatteyderens retssikkerhed er det derfor nødvendigt, at nævnenes afgørelser ikke</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS. Det fastholdes således, at der efter forslaget alene kan ske klagebehandling én gang i det administrative klagesystem på skatteområdet. Dog indføres der i forhold til bl.a. vurderingssager mulighed for, at klageren kan vælge, at en sag, som visiteres til et vurderingsankenævne, i stedet skal behandles af Landsskatteretten.</p> <p>Der henvises i første række til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS, for så vidt angår begrundelsen for at opretholde ankenævnene. Dernæst skal det bemærkes, at lovforslaget er ændret, så der er sket en større grad af harmonisering af sagsbehandlingsregler. Dette fører til, at samme regler i større udstrækning gælder, uanset hvilken klagemyndighed der skal afgøre klagesagen. Herunder er der sket en harmonisering af reglerne om besigtigelse af ejendomme i vurderingssager.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p>

	<p>kommer til at stå alene. Dansk Ejendomsmæglerforening finder det på den baggrund noget bekymrende at lade vurderingsankenævnens medlemmer foretage vurderingen, da nævnsmedlemmerne i udgangspunktet savner erfaring og viden på området. Det kan heller ikke udelukkes, at nævnsmedlemmerne, som er politisk udpeget i den selvsamme kommune, som de ejendomme, de skal vurdere, ligger i, vil kunne finde sig selv i en interessekonflikt.</p> <p>Skatteyderen har under den nugældende ordning mulighed for at indklage en afgørelse truffet af vurderingsankenævnet til Landsskatteretten. I Landsskatteretten bliver sagerne behandlet af sagsbehandlere, der har det pågældende sagsfelt som hovedområde, og som derfor også har den påkrævede faglige indsigt og erfaring. Sammen med skatteyderen foretager Landsskatteretten altid en besigtigelse af ejendommen, inden de udarbejder et udkast til afgørelse. Skatteyderen har i den forbindelse mulighed for at mødes med sagsbehandleren, ligesom skatteyderen har ret til at begære et egentligt retsmøde.</p> <p>Det er Dansk Ejendomsmæglerforenings opfattelse, at det er en væsentlig indskrænkelse af skatteyderens retssikkerhed, da klageadgangen som bekendt har haft afgørende betydning for resultatet i størstedelen (8 ud af 10) af de førte sager i Landsskatteretten.</p> <p>Efter lovforslaget vil vurderingsankenævnens afgørelser alene kunne prøves ved det almindelige domstolssystem. Det vil med meget stor sandsynlighed øge omkostningerne for både staten såvel som for skatteyderen. Den større sagsmængde ved domstolene vil alt andet lige medføre, at der sker en betydelig</p>	<p>Lovforslaget sikrer en mulighed for specialisering i skatteankesforvaltningen. Endvidere indebærer lovforslaget, at reglerne om besigtigelse harmoniseres, klageren får mulighed for at mødes med skatteankesforvaltningen, og klageren har mulighed for at møde personligt op og tale sin sag ved vurderingsankenævnet. Endelig får klageren mulighed for at vælge, at sagen skal behandles af Landsskatteretten frem for af et vurderingsankenævn. Forslaget kan dermed ikke ses som en indskrænkning i klagerens retssikkerhed. Tværtimod sikres det, at klageren hurtigere kan få en endelig administrativ afgørelse.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p>
--	---	---

	<p>belastning af domstolssystemet, ligesom det naturligt vil medføre et behov for yderligere ressource til behandlingen af disse sager.</p>	
Dansk Erhverv	<p>Forslaget medfører en betydelig indskrænkning i borgernes retssikkerhed.</p> <p>Ifølge forslaget vil de berørte skatteydere i sager, der vurderes ikke at være af principiel karakter, afskæres adgang til at påklage en skatteankenævnsafgørelse til Landsskatteretten. Skatteyderne bliver i stedet henvist til som 2. instans at anlægge sagen ved byretten. En efterfølgende domstolsprøvelse er mere tidskrævende og omkostningstung proces, hvilket - alt andet lige - må forventes at føre til færre påklager af afgørelser, der træffes af skatteankenævnene. Flere domstolsprøvelser af skattesagerne vil desuden belaste det i forvejen pressede domstolssystem med endnu længere sagsbehandlingstider til følge.</p> <p>Udover den mere bebyrdende domstolsproces vil der gå en faglig kompetent behandling af sagerne tabt, såfremt skatteyderne ikke længere kan påklage afgørelserne til Landsskatteretten. Landsskatterettens sagsbehandlere er i besiddelse af et indgående kendskab til skattelovgivningen og er opdelt i fagområder, hvilket sikrer en fagligt kvalificeret sagsbehandling. Dertil kommer, at i de ankenævns-sager, der i dag kan påklages til Landsskatteretten, får en ikke ubetydelig andel af skatteyderne medhold i Landsskatteretten.</p> <p>Bliver skatteyderne i de mindre, og ikke principielle sager afskåret klageadgangen til Landsskatteretten, samtidig med at en del af disse forventes at afholde sig fra en domstolsprøvelse, vil der være en række fagligt ukorrekte afgørelser, der ikke står til at ændre.</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvarene fra CEPOS og Danske Advokater og Danmarks Skatteadvokater</p> <p>Lovforslaget sikrer en mulighed for specialisering i skatteankeforvaltningen, så sagsbehandlerne vil være i besiddelse af et indgående kendskab til skattelovgivningen og opdeles på fagområder. Der henvises i øvrigt til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Danske Advokater og Danmarks Skatteadvokater.</p>

	<p>Der bør afslutningsvis etableres en parallelitet i klagesagsbehandlingen, således at juridiske personer altid skal indbringe klager over SKAT's afgørelser til Landsskatteretten. For at skabe en ensartet praksis bør sager vedrørende alle typer af erhvervsejendomme kunne indbringes for Landsskatteretten.</p> <p>Det er Dansk Erhvervs opfattelse, at fastholdes princippet om én administrativ klageinstans, bør det være skatteyderen og ikke skattemyndighederne, der afgør, om klagen skal behandles ved et skatteankenævn eller ved Landsskatteretten.</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p>
Dansk Told- og Skatteforbund	<p>Af afsnit 5 om de forventede administrative konsekvenser fremgår følgende: ”Lovforslaget skønnes fuldt indfaset at medføre en mindredgift til årsværk på ca. [20] mio. kr. årligt, og det forventes, at den fulde effekt vil kunne opnås i 2017.”</p> <p>De forventede besparelser ved ændringerne af det samlede løvkompleks skal ikke alene findes på lønsummen til årsværk, men også på øvrig drift. Det foreslår derfor, at formuleringen i afsnit 5 ændres til: ”Lovforslaget skønnes fuldt indfaset at medføre en samlet mindre udgift til løn- og driftsudgifter på ca. [20] mio. kr. årligt, og det forventes, at den fulde effekt vil kunne opnås i 2017.”</p>	<p>Udgifterne til årsværk omfatter ikke alene lønudgiften, men også et overhead, som omfatter de andre udgifter, der er knyttet til den pågældende medarbejder. Den pågældende formulering ændres derfor ikke.</p>
Danske Advokater og Danmarks Skatteadvokater	<p>Blandt advokater anses Landsskatteretten som en væsentlig garant for retssikkerheden på skatteområdet. Det er den brede opfattelse blandt advokater, at sagsbehandlingen og det faglige niveau i Landsskatteretten ligger på et meget højt niveau. Meget taler derfor for at styrke Landsskatteretten. Forslaget kan på ingen måde siges at være en styrkelse af Landsskatteretten, men er snarere en svækkelse af et velfungerende klageorgan.</p>	<p>Lovforslaget er justeret, så der indføres en ledende retsformand i Landsskatteretten. Denne vil have nogle af de koordinerende opgaver i forhold til Landsskatteretten, som i dag ligger hos restpræsidenten. Desuden sikres det, at Landsskatteretten skal behandle alle principielle sager, og at klagere kan vælge, at sager, som visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten. Dermed får</p>

	<p>Forslaget må endvidere forventes at øge antallet af domstolssager på skatteområdet. En ny klagestruktur bør derfor bl.a. tage hensyn til det arbejde og de overvejelser herom, der p.t. foregår i Udvalget for bedre og mere effektiv behandling af civile sager ved domstolene, som er nedsat af Justitsministeriet den 7. november 2012. Omkostningerne, som må antages at blive konsekvensen af, at antallet af retssager ved domstolene forøges, er ikke indregnet i lovforslaget.</p> <p>Afskæringen af klageadgangen fra ankenævn til Landsskatteretten vil medføre en svækkelse af retssikkerheden. Forskellen mellem ankenævnene og Landsskatteretten er, at ankenævnene er sammensat af udelukkende eksterne, læge medlemmer, og der stilles – bortset fra motorankenævnene – ikke krav om, at nogen medlemmer skal have en særlig skatteretlig indsigt eller anden sagkundskab. I Landsskatteretten sammensættes medlemmerne dels af en retsformand med juridisk og skatteretlig indsigt, dels af en række eksterne medlemmer, hvoraf nogle skal være dommere. Det skaber større sikkerhed for afgørelser, som er rigtige, og som også er forståelige for borgerne.</p> <p>Forslaget medfører en større risiko for, at der træffes forkerte afgørelser, og at borgerne derved tvinges til at indbringe afgørelserne for domstolene. Behandlingen ved domstolene vil være mere omkostningstung. Der vil således være større risiko for, at mange borgere vil afholde sig fra at indbringe sager for domstolene. Sager, der er materielt forkerte, men som borgerne ikke tør indbringe for domstolene på grund af omkostningsri-</p>	<p>Landsskatteretten en mere central rolle end i dag.</p> <p>For så vidt angår sagsantallet ved domstolene henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS. Det skal understreges, at lovforslaget ikke ændrer reglerne for behandling ved domstolene af skattesager, og det er netop domstolenes behandling af civile sager (herunder skattesager), udvalget ser på. Udvalget forventes endvidere først at afslutte sit arbejde i september 2013. Skatteministeriet ser derfor ikke noget særligt behov for en sådan koordinering.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS om justeringen af forslaget, så klageren kan vælge, at en sag, som visiteres til et ankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten.</p>
--	---	--

	<p>sikoen, kan således blive brugt af SKAT og andre som udtryk for gældende praksis.</p> <p>Der er ikke grundlag for at antage, at sager vedrørende personers skatteforhold altid er enkle sager, der kan afgøres på baggrund af et skøn. Juridisk komplekse sager og sager om bevisvurdering løses bedst af nævnsmedlemmer med skatteretlig eller juridisk indsigt. I vurderingsankenævnene er der særligt behov for sagkyndig indsigt. Der er ingen saglig begrundelse for, at skattesager for personer skal afgøres af ankenævn udelukkende bestående af læge medlemmer og uden deltagelse af medlemmer med skatteretlig og juridisk indsigt, mens skattesager for selskaber afgøres af Landskatteretten med deltagelse af medlemmer med en sådan indsigt. Baggrunden for forskelsbehandlingen er alene historisk begrundet.</p> <p>Det optimale ville være at man opretholder Landsskatteretten som den samlede klageinstans på skatteområdet. Man kan i denne forbindelse udvide antallet af læge medlemmer, så en del udpeges efter indstilling fra kommunalbestyrelserne. For at sikre en lokal forankring kan Landsskatteretten holde retsmøder andre steder end i København, hvis klager eller dennes repræsentant fremsætter ønske herom.</p> <p>Alternativt opfordres til, at skatteankenævnene sammensættes dels af læge medlemmer og dels af medlemmer, hvor der stilles krav om juridisk baggrund eller særlig skatteretlig indsigt.</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS og Dansk Byggeri.</p> <p>Skatte- og vurderingsankenævne giver borgerne en sikkerhed for en mulighed for kontrol af, at de skøn, som SKAT udøver, og de krav, som SKAT stiller til bevisførelse og dokumentation, ikke er urimelige. At ankenævne er lokalt funderede og består af lægmænd betyder derudover en let og tilgængelig mulighed for borgerne for at blive hørt, og at borgerne har mulighed for at mødes med et</p>
--	--	--

	<p>Etableringen af skatteankeforvaltningen vil bidrage til at forbedre retssikkerheden og sikre større ensartethed i afgørelserne. Dette kan dog ikke opveje de ovennævnte forringelser for fysiske personer.</p> <p>Det er helt afgørende for en optimal klagebehandling, at skatteankeforvaltningen bliver uafhængig af SKAT. Tidligere var Landsskatteretten og Told- og Skattestyrelsen sideordnede, men da man pr. 2005 indførte enhedsforvaltningen på skatteområdet, blev konsekvensen, at Landsskatteretten blev underlagt SKAT. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at skatteankeforvaltningen skal være saglig uafhængig af SKAT, uden at det fremgår, hvad der ligger heri.</p> <p>Det er vigtigt, at skatteankeforvaltningen både fysisk og personalemæssigt bliver adskilt fra resten af skatteforvaltningen. Skatteankeforvaltningen skal være fysisk placeret et andet sted end SKAT, og der bør være egne krav til personalets efteruddannelse og udviklingsmuligheder samt et forbud mod, at ansatte på samme tid arbejder delvis i SKAT og delvis i skatteankeforvaltningen, eller at medarbejderne</p>	<p>lægmandsorgan og forklare sin egen sag, uden at bistand fra rådgivere er nødvendig. Der er dermed fortsat behov for sådanne lægmandsorganer, og deres sammensætning ændres derfor ikke. Med muligheden for at vælge behandling i Landsskatteretten fremfor i et skatte- eller vurderingsankenævn kan klagerne, som foretrækker en behandling af et organ med Landsskatterettens sammensætning, vælge Landsskatteretten.</p> <p>Gennem justeringen af lovforslaget vil der ikke være forringelser for fysiske personer. Tilbage står da forbedringen af retssikkerheden og ensartetheden i afgørelserne gennem etableringen af skatteankeforvaltningen.</p> <p>Landsskatteretten hører under Skatteministeriet, men er ikke underlagt SKAT. Desuden er Landsskatteretten sikret en saglig uafhængighed. Det vil sige, at i forhold til Landsskatterettens indstillinger og afgørelser er retten uafhængig. Der er dermed intet betænkeligt ved at lade Landsskatteretten efterprøve SKATs afgørelser, hvilket retten da også efter mange af de hørte organisationers opfattelse gør godt. Skatteankeforvaltningen vil få en tilsvarende uafhængighed i forhold til sine afgørelser, indstillinger og visiteringer af sager.</p> <p>Det er hensigten, at der skal være såvel en fysisk som personalemæssig adskillelse. Dog vil det ikke diskvalificere en person til et job i skatteankeforvaltningen, at den pågældende har arbejdet i SKAT. Uafhængigheden for skatteankeforvaltningen er sikret i samme omfang som uafhængigheden af Landsskatteretten. Dermed er der ikke behov for yderligere regulering af dette.</p>
--	---	---

	<p>turnerer mellem skatteankeforvaltningen og SKAT. Uafhængigheden bør fremgå mere præcist og tydeligt i loven, så der er sikret reel uafhængighed</p> <p>Efter forslaget kan en ansat i skatteankeforvaltningen deltage i nævnssager i Landsskatteretten med samme beføjelser som en retsformand. Det kan skabe en uheldig sammenblanding mellem sekretariatsfunktionen og afgørelseskompetencen. Fastholdes forslaget, opfordres Skatteministeriet til nærmere at beskrive ordningen i bemærkningerne. Som lovforslaget er formuleret, er der intet til hinder for, at den pågældende er under kontorchefniveau.</p> <p>Efter forslaget tillægges skatteankeforvaltningen kompetencen til at omvisitere en ankenævns sag, hvis skatteankeforvaltningen vurderer, at en klage er eller vil blive afgjort med et åbenbart ulovligt resultat. Det er en forudsætning, at afgørelsen endnu ikke er meddelt klageren. Bestemmelsen skal erstatte Skatterådets kompetence til at omgøre åbenbart ulovlige ankenævnsafgørelser. Bestemmelsen er overflødig og uhensigtsmæssig. Den kompetence, Skatterådet i dag har til at ændre ankenævnskendelser, er begrundet i, at der ikke er hjemmel for SKAT til at indbringe en ankenævnskendelse for Landsskatteretten. Efter lovforslaget kan ankenævnsafgørelser imidlertid indbringes for domstolene. Bestemmelsen efterlader det indtryk, at man tilsyneladende sidestiller SKAT og skatteankeforvaltningen. Der savnes desuden en beskrivelse af, hvordan man i praksis forestiller sig, at skatteankeforvaltningen kan gribe ind i et ankenævns behandling af en klagesag, herunder om mundtlig oplysning om sagens ud-</p>	<p>Ordnningen findes allerede i dag, hvor ansatte i Landsskatterettens sekretariat kan deltage i afgørelse af nævnssager. Der er blot tale om en fortsættelse af denne ordning. Lovforslaget justeres dog, så det er den ledende retsformand, der udpeger de pågældende efter indstilling fra skatteankeforvaltningen. Den pågældende kan godt være under kontorchefniveau, hvilket i øvrigt også er tilfældet efter de gældende regler. Bemærkningerne til lovforslaget er uddybet.</p> <p>Bestemmelsen er udgået. Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Advodan. I forbindelse med, at Skatterådets kompetence opretholdes, opretholdes reglerne om omkostningsdækning i forbindelse med Skatterådets behandling af sager om ændring af ankenævnsafgørelser også.</p>
--	---	--

	<p>fald vil forhindre omvisitering. Endelig bør det sikres, at der er fuld omkostningsgodtgørelse, hvis sagen omvisteres.</p> <p>Den omstændighed, at man nu indfører et ét-instansprincip for fysiske personer, bør naturligt medføre, at der stilles samme krav i personsager som i selskabssager, om at SKAT i de tilfælde, hvor der gøres indsigelser, bør udarbejde en sagsfremstilling i overensstemmelse med de krav, der fremgår af skatteforvaltningslovens § 19.</p> <p>Efter forslaget kan skatteankeforvaltningen visitere principielle sager til Landsskatteretten. Anvendelsesområdet skal være det samme, som gælder for visitering af bindende svar til Skatterådet. Henset til, at denne bestemmelse administreres lempeligt, bør ordlyden af den foreslåede bestemmelse bringes i overensstemmelse hermed. Det bør fremgå, at der bør være mulighed for at visitere en sag til Landsskatteretten, hvis den omhandler en juridisk problemstilling, der ikke nødvendigvis er principiel, men hvor sagen har en kompleks karakter. Endvidere bør det tillægges betydning, om klageren ønsker, at sagen behandles af Landsskatteretten.</p> <p>Det vil være en forbedring af retssikkerheden, hvis der gives skatteyderen indsigt i alle de skriftlige dokumenter, der fra skatteankeforvaltningen tilgår ankenævnene henholdsvis Landsskatteretten.</p>	<p>Der ændres med forslaget ikke på afgrænsningen af de sager, hvor SKAT skal udarbejde sagsfremstilling. Dette ville medføre et betydeligt større ressourceforbrug i SKAT, som ikke ville stå mål med forbedringen af sagsbehandlingen. Der er dog foretaget en delvis harmonisering af reglerne om skatteankeforvaltningens udarbejdelse af sagsfremstillinger.</p> <p>Som bestemmelsen om visitering af principielle sager til Landsskatteretten er udformet, henvises til reglen om visitering af sager om bindende svar til Skatterådet. Det vil sige, at reglerne skal administreres på samme måde. Hvis der fastsættes særlige regler om visitering af principielle klagesager til Landsskatteretten for at sikre en overensstemmelse med reglerne om visitering af sager om bindende svar til Skatterådet, vil dette blot føre til usikkerhed om, hvorvidt reglerne skal administreres ens.</p> <p>For så vidt angår sager, som visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn, får klageren mulighed for at vælge, at sagen i stedet skal behandles af Landsskatteretten. Hvis en klager med en sag vedrørende en juridisk problemstilling foretrækker behandling ved Landsskatteretten, vil vedkommende kunne vælge det.</p> <p>Retten til aktindsigt efter forvaltningsloven omfatter ikke oplysninger, som udveksles i forbindelse med, at en myndighed udfører sekretariatsopgaver for en anden myndighed. På den baggrund vil adgangen til alle dokumenter, der</p>
--	--	--

	<p>Det anbefales desuden, at organisationen af skatteankeforvaltningen omtales nærmere, og at den procedure, sagerne behandles efter i dag i Landsskatteretten, bibeholdes og udstrækkes til også at gælde for ankenævnene.</p> <p>Der savnes i forslaget en beskrivelse af, om Skatteministeriet har gjort sig nogle overvejelser om et stigende antal indkomstskatte- og vurderingssager ved domstolene. Det er hævet over enhver tvivl, at domstolene vil få flere sager.</p> <p>Lovforslagets bemærkninger om de administrative konsekvenser for det offentlige bør udbygges. Det vil være hensigtsmæssigt, at det i lovforslagets bemærkninger angives, om der er tale om en mindredgift til årsværk i skatteankeforvaltningen, eller om der er tale om at reducere antallet af ankenævnsmedlemmer.</p> <p>Det påpeges desuden, at lovforslaget må antages at medføre en række meromkostninger for staten i form af øgede udgifter til at føre sager ved domstolene og øgede udgifter til omkostningsgodtgørelse til skatteyderne, der anlægger sag mod staten. Det er dermed tvivlsomt, om lovforslaget medfører en besparelse.</p> <p>Skatteministeriet bedes bekræfte, om det er tilsigtet at opretholde reglen om en skatteyder kan indbringe en sag for domstolene seks måne-</p>	<p>udveksles mellem skatteankeforvaltningen og ankenævnene og Landsskatteretten ikke blive indført.</p> <p>Der henvises til dels til kommentarerne til høringssvaret fra Lida Huldgaard Advokater. Endvidere skal det bemærkes, at der foretages en harmonisering af sagsforberedelses- og afgørelsesreglerne i det omfang, dette er muligt.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS</p> <p>Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, ændrer lovforslaget ikke på inddelingen i ankenævnskredse, herunder oprettelse af fællesankenævn, og medlemsantal i de enkelte ankenævne, da skatteministeren allerede i den gældende lovgivning har bemyndigelse til at foretage sådanne ændringer. Af denne grund er mindredgiften alene en mindredgift til årsværk i skatteankeforvaltningen. En mindredgift til ankenævnsmedlemmer indgår ikke i lovforslaget.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p> <p>Reglen gælder allerede i dag for sager, som ikke kan påklages til ankenævn, men alene kan påklages til Landsskatteretten, og hvor</p>
--	---	---

	<p>der efter, at sagen er påklaget til den endelige administrative klageinstans, selv om den endelige administrative klageinstans ikke har truffet afgørelse i sagen.</p> <p>Skatteministeriet opfordres til at beskrive kriterierne for offentliggørelse af ankenævnsafgørelser, og hvordan man i praksis har tænkt sig at offentliggøre ankenævnsafgørelser, hvis der eksisterer en forskellig praksis blandt ankenævnene.</p> <p>Der er endvidere nogle forslag, som umiddelbart ligger uden for det udkast til lovforslag, Skatteministeriet har haft i høring. Forslagene er:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mulighed for vidneafhøring og partsforklaring under strafansvar i Landsskatteretten. • Mulighed for anvendelse af sagkyndige medlemmer i Landsskatteretten. • Reduktion af antallet af ankenævnsmedlemmer. 	<p>der dermed alene er en administrativ klageinstans. Det kunne naturligvis overvejes at ophæve reglen, men lovforslaget synes ikke at nødvendiggøre dette. Derfor er reglen ikke ophævet.</p> <p>Ankenævnsafgørelserne vil ikke systematisk blive offentliggjort. Der vil dog være opmærksomhed på, at afgørelser, som ændrer praksis vil blive offentliggjort.</p> <p>Som det nævnes i høringssvaret er det forslag, der umiddelbart ligger uden for lovforslaget. Derfor er de to første forslag ikke medtaget. I relation til antallet af ankenævnsmedlemmer er det tanken at foretage en reduktion. Der henvises i denne forbindelse til kommentarerne til høringssvaret fra Foreningen af Danske Skatteankenævn og Vurderingsankenævnsforeningen.</p>
Datatilsynet	<p>Efter lovudkastet er klager over afgørelse om indsigtsret efter persondataloven undtaget for klagegebyr. Datatilsynet bemærker i denne forbindelse, at der er flere bestemmelser i persondataloven, hvorefter den registrerede kan anmode den dataansvarlige om at træffe afgørelse vedrørende personoplysninger om den registrerede.</p> <p>Datatilsynet skal endelig påpege, at det ikke vil være muligt inden for rammer af persondataloven og databeskyttelsesdirektivet at kræve betaling for myndigheden behandlingen af disse indsigelser m.v.</p>	<p>Landsskatteretten har i sit høringssvar gjort opmærksom på, at den ikke er klageinstans for sager om indsigtsret. Endvidere følger det af persondatalovens § 40, at det er Datatilsynet, der er klageinstans for klager i relation til persondataloven. Da gebyrreglen ikke gælder for klager til datatilsynet, er det ikke nødvendigt at undtage klager efter persondataloven fra gebyrreglen.</p>
Den Danske Dommerforening	<p>Ændringen vil grundlæggende ændre fundamentet for domstolenes behandling af skattesager. I dag er det Landsskatterettens afgørelser, der indbringes for domstolene, og det sikrer efter Dommerforeningens opfattelse en betydelig retsenhed på skatteområdet. Dommerforeningen</p>	<p>Der henvises i første række til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS. Herudover sikres det gennem etablering af et fælles sekretariat og en harmonisering af sagsbehandlingsregler i så vid udstrækning som muligt, at der opnås en ensartet kvalitet i afgørel-</p>

	<p>tvivler på, at et fællessekretariat mellem de regionale ankenævn og Landskatteretten kan træde i stedet for den meget kvalificerede behandling af skattesagerne, som i dag finder sted i Landskatteretten. Dommerforeningen nærer frygt for retssikkerheden og bemærker i den forbindelse, at Landskatteretten i dag ændrer over en tredjedel af de klager, den får forelagt.</p> <p>Den besparelse på skatteområdet, som forslaget opererer med, kan meget vel blive væltet over på domstolene som en merudgift i form af flere – og flere uensartede sager. Lovforslaget tager ikke højde herfor.</p>	<p>serne, uanset om de afgøres af Landsskatteretten, er ankenævn eller af skatteankeforvaltningen.</p>
DI	<p>DI finder det ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn betænkeligt at afskaffe Landsskatteretten som klageinstans (også selv om principielle sager ifølge forslaget skal behandles af Landsskatteretten og ikke af ankenævnene). Det gælder især for vurderingssager.</p> <p>Uanset om forslaget om at afskaffe klageadgangen til Landskatteretten bibeholdes, foreslår DI, at nævnene tilføres sagkyndig ekspertise, som det i dag er tilfældet for motorankenævnene.</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Danske Advokater og Danmarks Skatteadvokater, for så vidt angår behovet for at opretholde lægmandsorganer.</p>
Domstolsstyrelsen	<p>Det fremgår af lovforslaget, at forslaget forventes at medføre en besparelse på skatteområdet til behandling af klager over SKAT's afgørelser. Besparelsen er skønsmæssigt opgjort til 20 mio. kr. Domstolsstyrelsen skal på baggrund af blandt andre Dommerforeningens høringssvar bemærke, at den foreslåede ændring af klagestrukturen på skatteområdet må forventes at kunne medføre en væsentlig økonomisk merbelastning af domstolene.</p> <p>Det er styrelsens opfattelse, at forslaget vil kunne medføre væsentlige merudgifter for domstolene, der ik-</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS. Det er således ikke forventningen, at de omtalte økonomiske konsekvenser for domstolene vil indtræde. Skatteministeriet vil tage en drøftelse med Domstolsstyrelsen om forslaget.</p>

	<p>ke vil kunne afholdes inden for domstolenes nuværende økonomiske rammer. Domstolsstyrelsen har imidlertid ikke det fornødne grundlag til at skønne nærmere om over de konkrete økonomiske konsekvenser for retterne. På denne baggrund vil Domstolsstyrelsen anmode om, at der hurtigst muligt i samarbejde mellem Domstolsstyrelsen og Skatteministeriet sker en kvalificering af de nærmere økonomiske konsekvenser for domstolene.</p>	
<p>Ejendomsforeningen Danmark</p>	<p>Skatteministeren har tilkendegivet, at det var en fejl, at Ejendomsforeningen ikke var medtaget på høringslisten, og foreningen har på den baggrund afgivet et hørings svar.</p> <p>Medlemmerne af vurderingsankenævnene er politisk udpeget efter indstilling fra kommunalbestyrrelserne. Beslutningskompetencen ligger dermed hos lokalpolitikere, der ofte ikke har den fornødne faglige baggrund for at træffe korrekte afgørelser i vurderingssager. Dette har mindre betydning i forhold til privatejede ejendomme (typisk villaer og ejerlejligheder), men er af vital betydning for erhvervs ejendomme.</p> <p>Afgørelserne i vurderingsankenævnene er ofte baseret på ”skrivningsbeslutninger” uden besigtigelse af ejendommen. Dermed afskærer man sig fra at lade vigtige informationer indgå i vurderingen.</p> <p>De politisk udnævnte nævnsmedlemmer har en interesse i at vurdere ejendommene så højt som muligt for kunne påligne så høje skatter som muligt. Derudover kan det ikke udelukkes, at de enkelte medlemmer kan have en personlig økonomisk interesse i at bevare deres poster.</p> <p>Erfaringerne viser endvidere, at</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Danske Advokater og Danmarks Skatteadvokater, for så vidt angår behovet for at opretholde lægmandsorganer, og til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Dansk Ejendomsrådgiverforening, for så vidt angår harmonisering af besigtigelsesreglerne.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS og Dansk Ejendomsrådgiverforening.</p>

Landsskatteretten i næsten 80 pct. at sagerne fra vurderingsankenævnene omgør vurderingerne til fordel for skatteyderen. Foreningen er dermed særdeles betænkelig ved at lade vurderingsankenævnenes medlemmer foretage vurderingen.

I Landsskatteretten behandles sagerne af sagsbehandlere, der har det pågældende sagsområde som hovedområde, og som dermed har den fornødne faglige indsigt, erfaring og kompetence. Disse er uafhængige af SKAT og af politiske interesser.

Landsskatteretten foretager altid en besigtigelse af ejendommen sammen med skatteyderen, og skatteyderen har mulighed for at holde møde med sagsbehandleren og har mulighed for at begære retsmøde.

Ejendomsforeningen er dermed af den opfattelse, at afskæringen af muligheden for påklage en vurderingsankenævnsafgørelse til Landsskatteretten er en svækkelse af borgernes retssikkerhed. Foreningen vil ikke finde det betænkeligt at nedlægge vurderingsankenævnene og fastholde Landsskatteretten som eneste administrative klageinstans på området.

Fjernelsen af muligheden for at påklage vurderingsankenævnsafgørelser til Landsskatteretten må antages at medføre en stigning i antallet af domstolssager. Det medfører øgede omkostninger for staten og erhvervslivet. På området for erhvervs- og udlejningsejendomme opgør foreningen stigningen i de årlige omkostninger til retssager til ca. 30 mio. kr. for det offentlige og 13 mio. kr. for det private. Besparelsen for det offentlige på ca. 20 mio. kr. årligt, jf. lovforslaget er dermed ikke korrekt, og forslaget vil medføre øgede omkostninger

	<p>må minimum 10 mio. kr.</p> <p>Hertil skal man lægge, at forslaget alene har negative retssikkerhedsmæssige konsekvenser.</p> <p>Lovforslaget forholder sig ikke til den lange sagsbehandlingstid på vurderingssager og anviser ikke nogen løsning på det.</p> <p>Ejendomsforeningen stiller sig uforstående overfor, at der ikke skabes parallelitet i klagebehandlingen for juridiske personer, så juridiske personer altid skal håndteres af Landsskatteretten, uanset om sagen drejer sig om moms, afgifter, toldsager, bevillingssager eller sager om ejendomsvurdering. Ejendomsforeningen foreslår derfor, at forslaget ændres, så der skabes en sådan parallelitet.</p>	<p>Lovforslaget sikrer mulighed for effektivisering af klagestrukturen gennem fjernelse af muligheden for at få samme sag prøvet ved to administrative klageinstanser og gennem etablering af et fælles sekretariat for ankenævnene og Landsskatteretten med mulighed for øget specialisering og opbygning af stærke faglige miljøer.</p> <p>Ved at indføre mulighed for klageren kan vælge, at en sag, der visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten, kan klageren selv vælge en sådan parallelitet.</p>
Ejerlejligheder- nes Landsfore- ning	<p>Den nye struktur vil indebære en betydelig indskrænkelse af skatteydernes retssikkerhed. Under den nuværende ordning er der et stort antal af de afgørelser, der er afgjort af vurderingsankenævnene, der bliver ændret ved anke til Landsskatteretten.</p> <p>Landsskatterettens medlemmer er uafhængige af politiske interesser. I Landsskatteretten behandles sagerne af sagsbehandlere, der har det pågældende sagsområde som hovedområde, og som derfor også har den nødvendige faglige indsigt og kompetence til at afgøre sagerne korrekt.</p>	Der henvises til kommentarerne til høringsvarene fra CEPOS.
Erhvervsstyrel- sen	Ingen bemærkninger.	
Foreningen af Danske Skatte- ankenævn og	Foreningerne kan fuldt ud tilslutte sig den foreslåede model med klagebehandling i én instans, især da	Denne model er fastholdt, dog med den ændring, at der er indført mulighed for, at klageren kan vælge,

<p>Vurderingsankenævnsforeningen</p>	<p>den er kombineret med en visiteringsordning, der sikrer, at principielle sager visiteres til behandling i Landsskatteretten, mens almindelige klagesager fra borgerne behandles af lokale ankenævn.</p> <p>Sammen med etablering af et fællessekretariat til sagsbehandling af alle klagesager vil dette – efter foreningernes opfattelse – betyde en betydelig styrkelse af borgernes retssikkerhed.</p> <p>Visiteringsordningen bevirker, at der kommer en hurtigere og en mere sikker afklaring af praksis på skatteområdet. Foreningerne ser derfor forslaget som en betydelig forbedring af den generelle retssikkerhed på skatteområdet.</p> <p>Forslaget betyder, at borgernes mulighed for at få deres sag afgjort af et lokalt og lægmandsbaseret ankenævn bibeholdes. En stor del af de klagesager, der indbringes for ankenævnene, omhandler enten værdiskøn eller spørgsmål om, hvorvidt de betingelser, der ligger til grund for lovens anvendelse, rent faktisk er opfyldt. Et lægmandsorgan indeholder en høj grad af sikkerhed for borgerne for, at de skøn som SKAT udøver, og de krav, som SKAT stiller til bevisførelse og dokumentation, ikke er urimelige og ude af trit med den almindelige retsopfattelse i befolkningen.</p> <p>At ankenævnene er lokalt funderet betyder derudover en let og tilgængelig mulighed for borgerne for at blive hørt, og - især ved vurderingssager - at besigtigelser er en reel mulighed. Det forhold, at ankenævnene giver borgerne mulighed for at mødes med et lægmandsorgan og forklare deres egne sager uden at bistand fra rådgivere, er efter foreningernes opfattelse af afgørende betydning for skatte- og vurderingssystemets legitimitet hos be-</p>	<p>at en sag, der visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten. Dette øger yderligere retssikkerheden, da klager, der foretrækker at få sagen prøvet ved Landsskatteretten, kan vælge dette.</p> <p>Som følge af dette behov for lægmandsorganer med lokal tilknytning fastholdes det, at der skal være skatte- og vurderingsankenævn.</p>
--------------------------------------	---	---

	<p>folkningen.</p> <p>Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at den foreslåede klagestruktur indebærer et behov for at justere antallet af nævn og nævnsmedlemmer. Foreningerne har derfor i fællesskab udarbejdet et forslag, hvor antallet af nævn og nævnsmedlemmer i højere grad passer til omfanget af det antal klager, der forventes behandlet i den nye klagestruktur. Forslaget indebærer oprettelse af 10 fællesankenævne, der behandler vurderings- og personskattesager, 19 skatteankenævne og 10 vurderingsankenævne. Forslaget indeholder tillige en reduktion af antal nævnsmedlemmer fra de nuværende 346 til 266. Forslaget indebærer mulighed for, at alle kommuner kan blive repræsenteret i et nævn, hvilket vil kunne medvirke til sikring af den lokale forankring.</p> <p>Etableringen af et højt kvalificeret og specialiseret fællessekretariat indebærer en højere grad af sikkerhed for, at klagesager afgøres ensartet og rigtigt fra starten. Samtidig vil et fællessekretariat kunne indebære en større fleksibilitet ved resourceanvendelsen.</p> <p>Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at skatteankeforvaltningen organiseres under Skatteministeriet og skal være sagligt uafhængig i forhold til Skatteministeriet. Der er herved ikke noget tilsyn med skatteankeforvaltningens beslutninger om visitation af klagesager, herunder om skatteankeforvaltningen selv skal træffe afgørelse på et sagsområde. Foreningerne foreslår derfor, at der oprettes et organ i form af et visiteringsudvalg til at varetage denne funktion, og som tillægges følgende kompetencer:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Fastlæggelse af retningslinjer 	<p>I forbindelse med justeringen vil der blive taget udgangspunkt i forslaget fra foreningerne.</p> <p>Enig i, at det fælles sekretariat vil indebære en højere grad af sikkerhed for ensartethed og mulighed for bedre ressourceanvendelse.</p> <p>Især i den første tid efter etableringen af den nye klagestruktur vil der være et behov for, at de forskellige interessenter inddrages. Det gælder ikke alene for ankenævnene, Landsskatteretten og skatteankeforvaltningen, men også advokat- og revisororganisationerne. At etablere et nyt overordnet tilsynsorgan i klagestrukturen forekommer unødigt bureaukratisk. Derfor er der ikke indsat regler herom i lovforslaget. Spørgsmålet om, hvordan en inddragelse af de relevante interessenter sikres bedst, vil derimod kunne indgå i forbindelse med udformningen af</p>
--	--	---

	<p>for visitering.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Fastlæggelse af hvilke sager der kan afgøres af skatteankeforvaltningen. • Stillingtagen til om en klagesag skal genbehandles i Landsskatteretten, hvis skatteankeforvaltningen finder en nævnsafgørelse åbenbar ulovlig. • Halvårlig evaluering af visiteringen af indkomne klagesager og deres behandling. <p>Udvalget foreslås sammensat af to medlemmer repræsenterende Landsskatteretten, to medlemmer repræsenterende skatteankenævn, to medlemmer repræsenterende vurderingsankenævn, et medlem repræsenterende fællesankenævn og et medlem repræsenterende motorankenævn samt tre medlemmer repræsenterende skatteankeforvaltningen. Medlemmer og formand foreslås udpeget af Skatteministeren. Udvalget tænkes at holde møder halvårligt eller efter behov.</p> <p>Foreningerne er principielt imod, at der skal betales gebyr for at få afprøvet en administrativ afgørelse. Hvis et klagegebyr indføres, kan foreningerne dog støtte, at der som foreslået er tale om et mindre beløb, at det ikke opkræves, hvis SKAT retter egne fejl og genoptager egen afgørelse før den egentlige klagebehandling påbegyndes, samt at der sker en tilbagebetaling, hvis klager får helt eller delvist medhold ved klagebehandlingen.</p>	<p>de nærmere regler for skatteankeforvaltningen i medfør af den foreslåede nye § 4 a i skatteforvaltningsloven.</p> <p>Formålet med gebyret er at undgå helt bagatelagtige sager. Gebyrets størrelse sammenholdt med tilbagebetalingsreglerne gør, at det ikke vil afskrække potentielle klager i sager, som ikke er bagatelagtige, fra at klage.</p>
FSR – danske revisorer	<p>Det er retssikkerhedsmæssigt stærkt betænkeligt, at borgere pålægges begrænsninger i deres adgang til Landsskatteretten, der i dag er højeste administrative klageinstans. Derfor bør borgerne selv kunne vælge, om deres sag skal afgøres administrativt af et ankenævn eller af Landsskatteretten.</p> <p>Hvis borgerne kun skal have ad-</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p>

gang til en administrativ klageinstans, er det efter FSRs opfattelse afgørende for borgernes tillid til både ankenævn og Landsskatteretten, at de frit kan vælge, om de ønsker at et ankenævn eller Landsskatteretten skal træffe afgørelse i deres sag. Valgfrihed vil betyde, at begge instanser kan bevares, og at borgerne ikke vil opleve en markant nedgang ift. deres retssikkerhed og retsfølelse.

Valgfrihed vil endvidere betyde, at der ikke er behov for at opbygge et nyt administrativt apparat, en "skatteankesforvaltning", til at afgøre, om en sag skal til Landsskatteretten eller til et ankenævn, og hermed spares der administrative ressourcer.

FSR finder det uacceptabelt, at borgerne efter nærværende forslag skal tvinges til et ankenævn uden mulighed for senere at få prøvet sagen ved Landsskatteretten. På vurderingsområdet ændrede Landsskatteretten vurderingsankenævnenes afgørelse i ca. 80 pct. af sagerne i 2012. For skatteankenævnene er tallet ca. 30 pct. Hertil kommer at godt 20 pct. valgte at springe et skatteankenævn over og frivilligt gå direkte til Landsskatteretten.

Forslaget om at etablere en ny enhed en såkaldt skatteankesforvaltning kan FSR på ingen måde støtte i den foreliggende form. Det vil betyde en unødigt bureaukratisering af klagestrukturen. FSR kan tilslutte sig, at der kan være behov for at styrke ankenævnenes sekretariatsfunktion, men dette bør bygge videre på den velfungerende sekretariatsfunktion, der allerede findes i Landsskatteretten. Den fælles sekretariatsfunktion bør fortsat være underlagt den højeste administrative klageinstans, som er Landsskatteretten og være ledet af en retspræsident eller direktør, som opfylder

Der eksisterer i dag dels et sekretariat for Landsskatteretten dels et sekretariat i SKAT for ankenævnene. Det er ikke udtryk for yderligere bureaukratisering at slå disse sekretariater sammen i et fælles sekretariat, snarere tværtimod. Sekretariatet vil være sagligt uafhængigt af SKAT og Skatteministeriet på samme måde som Landsskatteretten, og det er Landsskatteretten, der gennem at træffe afgørelse i alle de principielle sager udstikker retningslinjerne for, hvorledes skatteankesforvaltningen udformer sine indstillinger. Der henvises i øvrigt til

	<p>betingelserne for at være retsformand.</p> <p>Skatteankeforvaltningen undermineres Landsskatterettens faglighed og navnlig uafhængighed. Som forslaget om en Skatteankeforvaltning er opbygget, bliver denne enhed en slags overdommer i forhold ikke kun til ankenævne, men også i forhold til Landsskatteretten. Skatteankeforvaltningen kan ganske vist ikke selv træffe afgørelse i sager, den beslutter at forelægge Landsskatteretten, men den kan så udpege medarbejdere, ikke kun kontorchefer, men også andre medarbejdere til at deltage i Landsskatteretten som retsformænd.</p> <p>FSR foreslår, at borgerne selv får lov til at vælge, hvilken instans de har mest tillid til og dermed hvilken instans, der skal afgøre deres sag i det administrative system. Det er efter FSRs opfattelse uacceptabelt, at borgernes retssikkerhed skal svækkes, alene fordi man politisk vil sikre et vist antal sager til ankenævne. Borgerne har som udgangspunkt den største indsigt i deres egen sag og kan dermed bedst selv vurdere, hvem der bedst kan håndtere deres klagesag. Det er i øvrigt ikke FSRs forventning, at valgfrihed efter kort tid vil overflødiggøre ankenævne. Der vil være en række sager, hvor ankenævne har deres berettigelse, og hvor deltagelsen af lokale lægmænd vil få en del til at foretrække ankenævne. Lægmændene i ankenævne har klart præg af at være folkevalgte, og det forekommer i det lys meget udemokratisk, at borgerne ikke selv kan vælge, om det skal være lokale eller mere landsdækkende lægmænd, der skal deltage i den endelige administrative afgørelse af deres sag.</p> <p>Hvorvidt en sag er principiel skal</p>	<p>kommentarerne til høringssvaret fra Landsskatteretten.</p> <p>Lovforslaget er justeret, så der indføres en ledende retsformand, som overtager nogle af de opgaver, retspræsidenten har i dag. Herunder er kompetencen til at udpege ansatte i skatteankeforvaltningen, som kan fungere som retsformænd, lagt hos den ledende retsformand efter indstilling fra skatteankeforvaltningen. Efter gældende regler er det i øvrigt heller ikke kun kontorchefer, men også fuldmægtige, der kan udpeges til at deltage i Landsskatteretten med samme beføjelser som retsformænd.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p> <p>Det er samme afgrænsning der</p>
--	---	--

	<p>afgøres efter, hvorvidt de betingelser, der gælder for at en anmodning om bindende svar skal forelægges Skatterådet, er opfyldt. Efter FSR's opfattelse er det hverken med den nuværende eller med den foreslåede ændrede formulering klart, hvilke sager der skal visiteres til Landskatteretten. FSR foreslår derfor, at ministeriet i højere grad konkretiserer, hvilket sager der vil kunne komme for Landsskatteretten. Det er FSRs oplevelse, at de gældende regler, om hvilke spørgsmål der skal forelægges Skatterådet, praktiseres med en vis fleksibilitet, og i givet fald bør denne fleksibilitet bevares også i forhold til visiteringen af klagesager.</p> <p>Efter forslaget skal det være fortolkningen af væsentlig betydning for ny lovgivning eller væsentlig fortolkning af lovgivning i øvrigt, som både Skatterådet og Landsskatteretten fremover skal behandle. Der er her tale om en skærpelse af hvilke sager, der kan komme for både Skatterådet og Landsskatteretten, idet det således ikke længere er nok, at klagen vedrører fortolkning af ny lovgivning. Meget ofte er der efter vedtagelsen af ny skattelovgivning en række spørgsmål og tvivlstilfælde, som ikke er overvejet endsige behandlet under udarbejdelsen af loven. Men med den foreslåede ændring vil det være Skatteankeforvaltningen, der skal afgøre om den problemstilling, som sagen vedrører, er af væsentlig betydning for ny lovgivning.</p> <p>Det kan frygtes, at valget af instans fra Skatteankeforvaltningens side vil komme til at ske under hensyntagen til også andre mål end faglige, eksempelvis ressourcer og tidsfrister mv.</p>	<p>gælder i forhold til, hvilke sager der anses for principielle, og hvilke der ikke gør. Dermed er der mulighed for at anvende reglerne lige fleksibelt.</p> <p>Med tilføjelsen af ordet ”væsentlig” er tilsigtet at præcisere, at ikke alle fortolkningsspørgsmål i forhold til ny lovgivning er af en sådan karakter, at sagerne kan anses for principielle. I de tilfælde, hvor en ny lovtekst er fuldstændig klar, er der ikke grund til at sager om den pågældende lovgivning skal anses for principiel, blot fordi lovgivningen er ny. Endvidere kan der opstå fortolkningstvivel i forhold til lovgivning, der ikke er ny. Bestemmelsen udvides med henvisning til sådanne tilfælde, og samtidig undgår man en uklar sondring mellem, hvornår en given lovbestemmelse er ny, og hvornår den ikke er det. Også i forhold til ældre lovgivning kan der være sager, hvor lovteksten er fuldstændig klar. I tilfælde, hvor der er tale om et tvivlsspørgsmål, som ikke er overvejet eller behandlet under udarbejdelsen af loven, vil der være tale om et væsentligt fortolkningsspørgsmål. Af hensyn til borgernes retssikkerhed vil bestemmelsen skulle administreres ensartet, og en hensyntagen til ressourcer, tidsfrister m.v. vil ikke være relevante hensyn i</p>
--	---	---

	<p>Som minimum bør sager, der er afgjort af Skatterådet, skulle afgøres af Landsskatteretten, idet disse sager jo allerede ved SKATs visitering af sagerne til Skatterådet er vurderet at være principielle.</p> <p>Det bør være en konsekvens af forslaget, hvor alene de principielle sager kan komme til Landsskatteretten, at Skatteministeriet ikke skal have adgang til at indbringe sager fra ankenævnene til domstolene, da alene principielle sager kan indbringes. Skatteministeriet argumenterer med, at Skatteministeriet kan være uenigt i Skatteankeforvaltningens vurdering af, at sagen ikke er principiel. Dette illustrerer helt tydeligt, at en sådan sondring mellem sager er svær og kompliceret og ofte vil være forkert i udgangspunktet.</p> <p>Det vil efter FSRs vurdering betyde en væsentlig forringelse af tilliden til klagesystemet og til kvaliteten af afgørelserne, såfremt Landsskatterettens nuværende medarbejdere flyttes væk fra Landsskatteretten til en særskilt og nyoprettet Skatteankeforvaltning. I stedet bør betjeningen af Landsskatteretten og gerne også ankenævnene foregå i regi af Landsskatteretten. En ændring af sekretariatsfunktionen vil med stor sandsynlighed føre til tab af viden, kompetence og organisatorisk effektivitet i Landsskatteretten. Dette må forventes at medføre, at rekruttering af kvalificerede medarbejdere vil blive vanskeligere.</p>	<p>forbindelse med visiteringen.</p> <p>Dette vil også være tilfældet efter lovforslaget. Det følger af skatteforvaltningsloven, at Skatterådets afgørelser kan påklages til Landsskatteretten, og at de ikke kan påklages til ankenævnene. Dette ændres ikke med forslaget. Desuden fremgår det direkte af forslaget til skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, at klagebehandling af afgørelser truffet af Skatterådet ikke kan overføres til afgørelse i skatteankeforvaltningen.</p> <p>Argumentationen og adgangen til at indbringe ankenævnskendelser fastholdes. Den foreslåede adgang til at indbringe afgørelser fra andre klageinstanser end Landsskatteretten sikrer, at en fejlvisitering ikke får utilsigtede konsekvenser for retstilstanden.</p> <p>Gennem etableringen af et fælles sekretariat sikres mulighed for specialisering og skabelse af gode faglige miljøer. Dette vil være til gavn ikke blot for ankenævnene, men også for Landsskatteretten. En antagelse om, at dette skulle føre til problemer med at rekruttere kvalificeret arbejdskraft samt tab af kompetencer og organisatorisk effektivitet, blot fordi sekretariatet ikke er underlagt Landsskatteretten, vurderes at være ubegrundet.</p>
--	---	---

	<p>Desuden er det efter FSRs opfattelse afgørende, at der er en overordnet leder af Landsskatteretten, som også skal fungere som retsformand.</p> <p>Forslaget vil skabe afstand mellem det sekretariat, der foreslås placeret i den nye enhed, Skatteankeforvaltningen, og de to dømmende enheder, ankenævnene og Landsskatteretten. Dermed tabes viden og faglig fokus. Det er efter FSRs opfattelse uundgåeligt, at Skatteankeforvaltningen som ny enhed kommer til at virke som overdommer i forhold til både ankenævn og Landsskatteretten.</p> <p>Det foreslås, at skatteankeforvaltningen skal have "elektronisk adgang til oplysninger om fysiske og juridiske personer, der er registreret i told- og skatteforvaltningen. Adgangen kan fås, hvis oplysningerne er nødvendige for at behandle en klage".</p> <p>Hvordan sikres klageinstansens uafhængighed - særligt i relation til de kontorsager, hvor der ikke skal medvirke eksterne retsmedlemmer? Skatteankeforvaltningen vil få adgang til oplysninger fra SKATs elektroniske arkivsystem - oplysninger som borgeren ikke selv har adgang til, da borgeren alene har adgang til via almindelig aktindsigt at få udleveret ekstraherede oplysninger.</p> <p>Ministeriet bedes bekræfte, at trods formuleringen i den foreslåede SFL § 35 b, stk. 1, 3. pkt., skal alle sager, der udspringer af samme forhold som en sag ved Landsskatteretten visteres til Landsskatteretten.</p>	<p>Der indføres en ledende retsformand i Landsskatteretten.</p> <p>Det er forudsat, at der er nært samarbejde mellem skatteankeforvaltningen og ankenævnene henholdsvis Landsskatteretten. Skatteankeforvaltningen skal udarbejde indstillinger til ankenævnene og Landsskatteretten og i øvrigt fungere som sekretariat for disse. Reglen i høringsudkastet om, at skatteankeforvaltningen kunne omvisitere sager fra et ankenævn til Landsskatteretten, hvis ankenævnet havde truffet eller ville træffe en åbenbart ulovlig afgørelse, er udgået. Dermed er skatteankeforvaltningen aldrig "overdommer" i forhold til ankenævnene eller Landsskatteretten.</p> <p>Allerede efter de gældende regler har Landsskatteretten adgang til elektroniske oplysninger, der er registreret hos SKAT. Reglen går ud på, at skatteministeren kan fastsætte regler om, at klageinstansen i stedet for at indhente sagsakterne i klagesagen på papir kan få dem elektronisk. Forslaget går ud på at udvide reglen til også at omfatte skatteankeforvaltningen. Det er svært at se de retssikkerhedsmæssige betæneligheder ved, at ankeinstansen kan få oplysninger, de nu får på papir, elektronisk.</p> <p>Det kan ikke bekræftes. Bestemmelsen er formuleret således, at de sammenhængende sager kan visiteres til Landsskatteretten. Grunden er, at det punkt, hvor en sag hænger sammen med en Lands-</p>
--	--	---

	<p>I givet fald bør formuleringen ændres.</p> <p>Dette bør tillige være tilfældet med sager, som vedrører et forhold, der kunne være visiteret til Landsskatteretten, f.eks. hovedaktionærbeskatning, hvor en eventuel klagesag vedrørende selskabets forhold jo ville høre til hos Landsskatteretten.</p> <p>Efter forslaget skal medarbejdere i den nye skatteankeforvaltning kunne afgøre sagerne. Efter bekendtgørelse nr. 1200 af 14. december 2011 kan embedsmændene træffe afgørelse i sager vedrørende over 150 forskellige lovbestemmelser i skattelovene. FSR finder dette bekymrende og foreslår derfor, at dette revideres nøje i forbindelse med et opfølgende udvalgsarbejde.</p> <p>Skatteankeforvaltningen vil kunne ændre en visitering, såfremt det viser sig, at en sag efter en visitering skulle eller kunne have været visiteret til en anden instans. Eneste krav er, at der ikke er truffet afgørelse i den instans, som klagen først er visiteret til. FSR skal anmode Skatteministeriet om at bekræfte, at</p>	<p>skatteretssag, kan være en ganske uvæsentlig del af sagen, og dermed er der ikke tilstrækkelig grund til at visitere sagen til Landsskatteretten. Hvis sagen visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn, vil klageren dog så i stedet selv kunne vælge, at sagen skal behandles af Landsskatteretten.</p> <p>Den foreslåede bestemmelse vedrører alene de tilfælde, hvor den anden sag enten verserer ved eller samtidig visiteres til Landsskatteretten. En eventuel sag, som ikke er påklaget endnu, kan ikke efter den foreslåede regel begrunde visitering til Landsskatteretten, men hvis den anden sag efterfølgende påklages og visiteres til Landsskatteretten, må skatteankeforvaltningen tage stilling til om sager, som udspringer af samme forhold, som tidligere er visiteret til et ankenævn eller skatteankeforvaltningen, og som endnu ikke er afgjort, skal overføres til Landsskatteretten ved en omvisitering.</p> <p>Det bemærkes, at de pågældende sager i dag afgøres af ansatte i Landsskatteretten. For så vidt angår et eventuelt udvalgsarbejde henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Foreningen af Danske Skatteankenævne og Vurderingsankenævnsforeningen.</p> <p>Skatteministeriet kan bekræfte dette. For at der kan ske omvisitering er det en forudsætning enten at det konstateres, at den første visitering var forkert, eller der indtræder sådanne ændringer i forudsætningerne for visiteringen, f.eks. på grund af nye oplysninger i sagen, at den oprindelige visitering</p>
--	--	--

	<p>Skatteankeforvaltningen ikke vil kunne visitere en sag fra Landsskatteretten til ankenævnene, alene fordi det efterfølgende viser sig, at sagen måske godt kunne være afgjort af ankenævnene.</p> <p>Efter forslaget kan skatteankeforvaltningen omvisitere en klage, hvis den vurderer, at en afgørelse enten er eller vil blive afgjort med et åbenbart ulovligt resultat, og hvis denne afgørelse endnu ikke er meddelt klageren. Endvidere kan Skatteankeforvaltningen fastsætte en frist for yderligere belysning af sagen forinden omvisitering til Landsskatteretten.</p> <p>Lovforslaget lægger op til, at der kan køre en skjult sagsbehandling, som klageren ikke må blive oplyst om.</p> <p>Der spørges til, hvad der eksempelvis skal ske, hvis klager anmoder om aktindsigt i sin sag? Vil en truffet, men ikke meddelt afgørelse, være omfattet af det materiale, der skal udleveres ved en anmodning om aktindsigt?</p> <p>FSR formoder, at det bærende hensyn bag kravet om hemmeligholdelse af afgørelsen er, at det ikke skal være muligt at indbringe ankenævnenes afgørelser for Landsskatteretten, jf. den foreslåede § 35 e. Imidlertid er en afgørelse en afgørelse fra det tidspunkt, den træffes. En afgørelse bliver ikke først en afgørelse i det øjeblik, den kommer til klagers kundskab. Eksempelvis regnes 3 måneders fristen for påklage af SKATs afgørelser til Skatteankeforvaltningen fra datoen på afgørelsen og ikke fra det tidspunkt, klageren måtte læse afgørelsen.</p> <p>Med forslaget vil retstilstanden således blive, at for skatteborgeren er der alene én administrativ klagein-</p>	<p>ikke bør opretholdes. Ændres en visitering fra Landsskatteretten til et skatte- eller vurderingsankenævn, vil klageren endvidere kunne vælge, at sagen fortsat skal behandles af landsskatteretten.</p> <p>Bestemmelsen er udgået. Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Advodan.</p>
--	---	---

stans, men for skattemyndigheden er der reelt to muligheder. Det må formodes, at denne adgang som hidtil navnlig vil blive anvendt i de tilfælde, hvor ankenævnene har givet borgeren medhold i en klage mod SKAT.

Begunstigende afgørelser kan normalt ikke tilbagekaldes eller ændres i bebyrdende retning, hvis afgørelsen er kommet til borgerens kundskab. Forslaget kan således sikre, at Skatteankeforvaltningen kan omgå denne almindelige praksis på skattemrådet.

Derimod kan en bebyrdende afgørelse godt omgøres, hvorfor FSR foreslår, at skatteankeforvaltningen alene skal kunne omvisitere sager, såfremt afgørelsen ikke vil give skatteyderen medhold og, at dette er en åbenbart urigtig afgørelse.

FSR har i øvrigt svært ved at se, hvorledes den foreslåede regel i praksis skal fungere. Hvis ankenævnet på nævnsmødet, hvor den endelige afgørelse træffes, beslutter sig for en anden afgørelse end det, der er indstillet af forvaltningen, ses der alene at være begrænset mulighed for, at skatteankeforvaltningen kan nå at gribe ind, idet afgørelsen bliver truffet umiddelbart efter skatteyder har forladt mødet, medmindre der altid reageres ved afgørelser, der afviger fra skatteankeforvaltningens forslag til afgørelse.

Det er i øvrigt uklart, hvorfor det skal være muligt at fastsætte en ny frist til belysning af sagen, og i hvilket omfang denne mulighed vil kunne forsinke afgørelsen yderligere, og hvornår denne mulighed skal kunne benyttes. Det vil i givet fald ikke kunne bruges, såfremt ankenævnene allerede har truffet afgørelse i sagen.

	<p>Den foreslåede bestemmelse illustrerer i øvrigt klart, at der hos Skatteministeriet er en manglende tillid til kvaliteten af ankenævnenes afgørelser.</p> <p>I realiteten fjerner man ankenævnenes selvstændighed som klageorgan, idet Skatteankesforvaltningen reelt er tillagt kompetence til at få en sag for Landsskatteretten, hvis ankenævnet ikke træffer den ønskede afgørelse.</p> <p>Der vil i praksis næsten aldrig opstå en situation, hvor et foreliggende resultat er "åbenbart ulovligt" i en vurderingssag. F.eks. vil et forkert anlagt vurderingsskøn sagtens kunne være meget forkert, uden at være åbenbart ulovligt.</p> <p>I dag offentliggøres afgørelser fra ankenævnene ikke. FSR hører gerne, hvorvidt ministeriet planlægger at offentliggøre alle afgørelser fra alle ankenævn? Og om der i givet fald tænkes etableret et system, som skal hjælpe med at bevare overblikket over udviklingen i praksis?</p> <p>I forslaget foreslås at fjerne overspringsreglen, hvorefter skatteankenævnbehandlingen kan fravælges og sagen i stedet behandles af Landsskatteretten. Da det ikke samtidigt er foreslået at ophæve 6-måneders overspringsreglen, hvorefter den endelige administrative klageinstans kan springes over, og sagen kan gå direkte til domstolene. Domstolene vil dermed være 1. instans for en afgørelse direkte fra SKAT, hvilket næppe er i overensstemmelse med intentionerne. FSR er skeptisk over for det hensigtsmæssige i, at man generelt kan stå med en domstolssag uden en administrativ klageprøvelse.</p> <p>Det forekommer ikke indlysende rimeligt, at der på motor- og vurde-</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Danske Advokater og Danmarks Skatteadvokater.</p> <p>Reglen gælder i dag bl.a. for afgørelser, der ikke henhører under ankenævnenes kompetence, og hvor Landsskatteretten dermed er eneste administrative klageinstans. Dermed er det ikke fundet betænkeligt, at den administrative klagebehandling kan fravælges.</p> <p>De eneste ændringer, der sker af reglerne for omkostningsgodtgø-</p>
--	---	---

	<p>ringsområdet kun kan opnå omkostningsgodtgørelse, hvis sagen visiteres til Landsskatteretten. Hvis sagen visiteres til vurderings- eller motorankenævnene, vil der fortsat ikke være omkostningsgodtgørelse. Ud fra retssikkerhedsmæssige betragtninger skal FSR derfor foreslå, at der for fremtiden ydes omkostningsgodtgørelse ved behandling af sager ved alle ankenævn.</p> <p>Størstedelen af de mange vurderingssager vedrører vurderingsskøn og de såkaldte værdi- og udmålingskøn. Disse sager vil efter lovdokumentet ikke som hovedregel være af principiel karakter, selv om der kan være tale om endog meget væsentlige beløb. Dette medfører, at Landsskatteretten som administrativ klageinstans på vurderingsområdet reelt i stort omfang afskaffes.</p> <p>Det er FSRs klare opfattelse, at en manglende mulighed for at få sin vurderingssag behandlet ved Landsskatteretten medfører alvorlige konsekvenser for retssikkerheden på vurderingsområdet. Borgere kan naturligvis videreføre sagerne ved domstolene. Denne mulighed er dog for de fleste borgere en illusion, da omkostningerne og processen herved er for tung både økonomisk og administrativt.</p> <p>FSR formoder, at der ikke med nærværende forslag er tilstræbt en begrænsning i adgangen til at få udmeldt syn og skøn, men anmoder Skatteministeriet om at bekræfte dette.</p> <p>Konsekvensen af at afskaffe to instans systemet for almindelige borgere vil givet blive, at antallet af domstolssager på skatteområdet stiger betydeligt. I denne forbindelse må der ved vurderingen af det økonomiske udbytte af at begrænse klageadgangen også tages hensyn</p>	<p>relse er konsekvensændringer. Det fastholdes således, at der ikke er omkostningsgodtgørelse ved motor og vurderingsankenævnene.</p> <p>Efter indførelsen af muligheden for, at klageren kan vælge, at en sag, som er visiteret til et vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten, er dette ikke korrekt. Vurderingssager vil dermed kunne behandles af Landsskatteretten, hvis klageren vælger dette.</p> <p>Det kan bekræftes.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p>
--	--	---

	<p>til de øgede omkostninger, som staten får ved øget brug af Kammeradvokaten, og endvidere bør det også indgå, at også borgerne udsættes for øgede omkostninger ved en domstolsprøvelse af deres sager.</p> <p>Ifølge forslaget § 14, stk. 1, træder loven i kraft 1. januar 2014. Der er dog både i selve bestemmelsen og ikke mindst i bemærkningerne flere uklarheder om hvilken dato, der rent faktisk skal gælde for, hvornår en sag skal behandles efter de nye regler og ikke mindst, hvilke gebyrregler der gælder for hvad.</p> <p>I bemærkningerne anføres, at det er en 6 måneders frist, der er i SFL § 5. stk. 3, men det er en 3 måneders frist.</p> <p>FSR tillader sig at gå ud fra, at forslaget ikke skal gælde for klager, der er indgivet inden den 1. januar 2014, også selvom klageinstansen, hverken den 1. januar 2014 eller 31. december 2014, har færdigbehandlet klagen. Ministeriet anmodes om at bekræfte dette.</p>	<p>Uklarheden er fjernet.</p> <p>Fejlen er rettet.</p> <p>De foreslåede regler finder anvendelse på klagesager, hvor der ved lovens ikrafttrædelse den 1. januar 2014 endnu ikke er truffet afgørelse af enten et ankenævn eller Landsskatteretten. Det vil sige at sådanne sager skal visiteres efter de nye regler, herunder med mulighed for, at en klager, der får sin sag visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn, kan vælge, at sagen i stedet skal behandles af Landsskatteretten.</p> <p>Der vil dog gælde følgende undtagelser fra, at de nye regler vil finde anvendelse på klagesager, der ikke er afgjort forud for 1. januar 2014:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Det foreslåede klagegebyr foreslås alene at skulle betales af sager, der påklages den 1. januar 2014 eller senere. Det hidtil gældende klagegebyr ved klage til Landsskatteretten opretholdes for klager, der senest den 31. december 2013 påklages til Landsskatteretten. • Afgørelser fra ankenævnene, der senest den 31. december
--	--	---

		<p>2013 er påklaget til Landsskatteretten færdigbehandles af denne. Er sagen gjort til kontorsag, færdigbehandles den dog af skatteankeforvaltningen.</p>
Lida Huldgaard Advokater	<p>I dag har Landsskatteretten et højt fagligt niveau og anses at være en væsentlig retssikkerhedsgaranti for skatteborgerne. Saglige hensyn taler derfor for at styrke dette organ.</p> <p>En ny klagestruktur bør tage hensyn til det arbejde, der foregår i Udvalget for bedre og mere effektiv behandling af civile sager ved domstolene, som er nedsat af Justitsministeriet den 7. september 2012 på foranledning af Højesteret. Domstolsreformen fra 2007 viste, at domstolene ønskede at blive aflastet for skattesager – en udvikling, der kan tænkes at blive fortsat med de igangværende overvejelser i udvalget.</p> <p>Efter forslaget kan skatteankeforvaltningen bestemme, at en sag, der er visiteret til skatteankenævnet, alligevel ikke skal behandles der, hvis skatteankeforvaltningen vurderer, at sagen i skatteankenævnet vil blive afgjort med et åbenbart urigtigt resultat. Så skal sagen visiteres om til Landsskatteretten. Det organ, der efter lovforslaget er sekretariat for skatteankenævnene, kan altså fjerne sagerne fra skatteankenævnet. Herved tipper magtbalancen imellem sekretariatet og den beslutende myndighed fuldstændigt. Skatteankenævnene kan enten blåstemple forvaltningens indstilling eller afgive sin indflydelse.</p> <p>Hidtil har man levet med den risiko for uens afgørelser, som er tilstede, når afgørelser træffes i forskellige skatteankenævn. Det er sket, fordi man generelt har værdsat det folkelige element i skatteforvaltningen og fremhævet fordelene herved.</p>	<p>Med lovforslaget vil Landsskatteretten fortsat have et højt fagligt niveau, og det må antages, at den fortsat vil være højt respekteret.</p> <p>For så vidt angår sagsantallet ved domstolene, henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS. I øvrigt henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Danske Advokater og Danmarks Skatteadvokater.</p> <p>Bestemmelsen er udgået. Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Advodan.</p>

	<p>Disse afvejninger nævnes ikke i det fremsendte høringsudkast.</p> <p>Det er ikke et vægtigt argument, at denne fratagelse af skatteankenævnens kompetence kan tænkes anvendt, både hvor skatteankenævnene vil give skatteyderen og SKAT ret. Antallet af sager, hvor Skatteankenævnene hidtil har truffet en anden afgørelse, end forvaltningen har indstillet, i skatteydernes favør, må antages langt at overstige antallet af tilfælde, hvor Skatteankenævnet strammer afgørelsen over for skatteyderen i forhold til forvaltningens indstilling.</p> <p>Den foreslåede bestemmelse om omvisitering bør derfor udgå.</p> <p>Efter lovforslaget kan skatteyderne ikke længere påklage en afgørelse fra et skatteankenævn til Landsskatteretten, men tvinges til at indbringe sagen for domstolene. Dermed forsvinder den væsentlige retssikkerhedsgaranti, der ligger i en sagsbehandling ved Landsskatteretten. I byretten afgøres sagen normalt af 1 dommer, som ikke er specielt kyndig inden for skat. I modsætning til Landsskatteretten, hvor sagen afgøres af 3-4 retsmedlemmer, hvoraf mindst en er specielt kyndig i skatteret. Statistisk har skatteyderne langt ringere mulighed for at få medhold ved domstolene end i Landsskatteretten.</p> <p>Reglerne om visitering bør i det mindste suppleres med en mulighed for klageren til at begære sagen visiteret til Landsskatteretten, hvis han ønsker det i stedet for at få sagen afgjort i et skatteankenævn.</p> <p>Kombinationen i Landsskatteretten af uafhængig og kyndig sekretariatsbistand og et forum på 3-4 skattekyndige og uafhængige retsmedlemmer giver skatteyderne en rela-</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p> <p>Skatteankeforvaltningens virke er i høj grad reguleret i lovforslaget og den almindelige forvaltningsret. Der er dog en hjemmel for ministeren til at fastsætte nærmere</p>
--	---	---

	<p>tiv høj tryghed for en rigtig og fair behandling. Sagsbehandlingsformen overgår i mange henseender sagernes behandling ved domstolene. Lovforslaget har den store svaghed, at organiseringen af den nye "skatteankeforvaltningen" er totalt uomtalt. Betyder det, at skatteministeriet mener at have adgang til selv at tilrettelægge denne del af forvaltningen uden om lovgivningsmagten?</p> <p>Derfor fremsættes forskellige forslag til forbedring af Landsskatterettens og sekretariatet sagsbehandling inden for de bestående rammer:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Sagsbehandlingen i Landsskatteretten kan styrkes og effektiviseres ved at give mulighed for afhøring af vidner og parter under strafansvar overfor Skatteankeforvaltningen, eventuelt med mulighed for besvarelse af spørgsmål direkte overfor den afdeling af Landsskatteretten, der skal træffe afgørelse. 2. Der er behov for at styrke Landsskatterettens sagsbehandlere og afdelingerne på de områder, hvor Landsskatteretten ikke selv besidder den nødvendige ekspertise Som andre eksempler herpå kan nævnes miljøforhold, selskabsretlige forhold, familierelaterede sager og dødsboer, regnskabssager og skønsmæssige ansættelser. <p>Det foreslås, at overvejelser som disse indgår ved etableringen af Skatteankeforvaltningen.</p> <p>Efter retsplejelovens § 20 kan retten bestemme, at der ud over de juridiske dommere skal deltage 2 sagkyndige medlemmer, hvis fagkundskab skønnes at være af betydning for sagen. Sagkyndige dommere er med til at styrke respekten for domstolenes afgørelser</p>	<p>regler om skatteankeforvaltningens behandling af klagesager. Formålet hermed er, at reglerne kan afstemmes med reglerne i forretningsordenerne for henholdsvis ankenævnene og Landsskatteretten.</p> <p>Der henvises til kommentaren til høringssvaret fra Danske Advokater og Danmarks Skatteadvokater.</p> <p>Der må naturligvis løbende i forbindelse med rekruttering af medarbejdere til skatteankeforvaltningen overvejes, om skatteankeforvaltningen har de rette kompetencer til at behandle sagerne.</p> <p>Der henvises til kommentaren til høringssvaret fra Danske Advokater og Danmarks Skatteadvokater.</p>
--	---	--

	<p>blandt skatteyderne. Tilsvarende betragtninger vil gælde for Landskatteretten med det resultat, at færre afgørelser indbringes for domstolene. Den ordning, som skal praktiseres for Landsskatteretten, må selvfølgelig tage hensyn til den særlige sagsbehandlingsform i Landsskatteretten.</p>	
Håndværksrådet	<p>Håndværksrådet støtter overordnet set en større modernisering af klagestrukturen på skatteområdet.</p> <p>Først og fremmest er det positivt, at man nu lægger op til at oprette ét fælles sekretariat. Det vil styrke det faglige miljø i sekretariatet, og det vil i sidste ende være en fordel for klager. Samtidig er det fornuftigt, at man designer et klagesystem, så alle klager i princippet starter samme sted.</p> <p>I Håndværksrådet er vi enig i, at der er gode argumenter for at indføre et klagegebyr af beskeden beløbsstørrelse.</p> <p>Der kan dog være en særlig problemstilling omkring selvstændigt erhvervsdrivende, der efter en ankenævnsafgørelse under den nye klagestruktur er nødsaget til at gå til domstolene, hvis de vil videre med sagen. Og det kan få nogle virkninger, typisk små virksomheder, til at afstå fra et sagsanlæg ved domstolene.</p> <p>Det foreslås, at der med vedtagelsen af et nyt regelsæt på området også bliver lagt op til, at den nye klagestruktur skal evalueres efter en årrække.</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS og den heri omtalte mulighed for at klageren kan vælge, at en sag, som er visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten.</p> <p>Den nye klagestruktur vil – efter at den har haft lejlighed til at fungere frem til medio 2017 – blive evalueret med henblik på en vurdering af, om der vil være behov for ændringer.</p>
Regin Jensen	<p>Det er med dyb bekymring for retssikkerheden, at man ønsker at nedlægge muligheden for at påklage en afgørelse ved et ankenævn ved Landsskatteretten. Det er tilsvarende bekymrende, at man vil lade ankenævn og Landsskatteret dele se-</p>	<p>På disse punkter fastholdes forslaget. Etableringen af et fælles sekretariat vil medvirke til at sikre en højnelse af afgørelsernes kvalitet.</p>

	<p>kretariat.</p> <p>Endvidere manglende forståelse for, at man ikke agter at ændre på udnævnelsen af nævnsmedlemmerne i motorankenævnene. Medlemmerne udpeges af hovedorganisationerne, og organisationerne mener, at det er op til ministeren at sikre at medlemmerne er kompetente. Med andre ord kontrolleres kompetencen ikke.</p> <p>Når det er vigtigt at bevare de to administrative instanser, hænger dette også sammen med, at det er umuligt at få en forhåndsindikation af hvilke sagsomkostninger, der kan løbe på en sag, hvis den skal videreføres ved retten. Som reglerne er, er det tilmed umuligt at få et forhåndssvar fra SKAT, før man importerer en bil, og således vil der komme tvistigheder.</p> <p>Det foreslås, at der indføres mulighed for at forevige møderne i ankenævnene i billede eller lyd.</p>	<p>Der ændres med forslaget generelt ikke ved sammensætningen af ankenævnene, og der synes ikke fra anden side at været udtrykt manglende tiltro til motorankenævnsmedlemmernes kompetencer.</p> <p>Gennem forslaget sikres det, at man hurtigere får en endelig administrativ afgørelse, og der sikres en forbedring af kvaliteten af afgørelserne.</p> <p>Der er ingen planer en sådan ændring.</p>
KL	<p>KL finder det positivt, at klagestrukturen på skatteområdet forenkles og ensrettes. KL forventer, at det indebærer en kortere sagsbehandlingstid af klagerne i SKAT, og dermed en hurtigere afklaring af eventuelle provenumæssige konsekvenser for kommunerne af SKATs afgørelser. Særligt på ejendoms-skatteområdet har kommunerne brug for en større budgetmæssig sikkerhed end i dag.</p>	<p>Det er en korrekt antagelse, at lovforslaget må antages at medføre, at der hurtigere end i dag kan opnås en endelig administrativ afgørelse i klagesystemet på skatteområdet. Dette er ikke alene en fordel for kommunerne, men også for borgerne.</p>
Hans Henrik Bonde Eriksen Senior Tax Partner, cand. jur., KPMG	<p>Hvis man skulle lave en reel administrativ og økonomisk forenkling uden at gå på kompromis med retssikkerheden, skulle man, som man har gjort på så mange andre områder, helt nedlægge de mange vurderingsankenævn og skatteankenævn m.v. og så tilføre alle klagesagerne på det fiskale og vurderingsmæssige område til Landsskatteretten som eneste administrative og uafhængige klagenævn. Dette ville gi-</p>	<p>Der henvises til begrundelsen for at opretholde skatte- og vurderingsankenævnene i kommentarerne til høringsvaret fra CEPOS</p>

	<p>ve én klageinstans, men man ville undgå den politiske lokale forankring, som ligger i lægmandselementet i de mange ankenævn rundt om i landet.</p> <p>Landsskatteretten har en fasttømret struktur og har været bastion for retssikkerhed - lige siden oprettelsen i 1938. Landsskatteretten har også altid været kendetegnende ved, at der ikke var sager, der ikke var vigtige eller principielle nok til Landsskatteretten - og sådant et vilkårligt system skal ikke indføres, dvs. at alle skatteborgere, virksomheder mv. skal have lige adgang til prøvelse i Landsskatteretten.</p> <p>Det er endvidere ikke tilstrækkeligt kun at have klageprøvelse i lokalt ankenævn regi for de "ikke principielle sager" - idet sagerne, herunder sagsoplysningen, bevisvurderingen osv. så godt som altid mødes undervejs i skattesagerne - og derfor er Landsskatterettens prøvelse vigtig også i de små og ikke principielle sager for fysiske personer, og i sagens natur også i alle vurderingssagerne osv.</p> <p>Det er svært at afgrænse hvilke skattesager, der er principielle hhv. ikke-principielle. Det er så skønspræget en vurdering, at man næsten altid vil tage fejl, og typisk viser det sig også først efterfølgende, at en sag var principiel. Ingen forvaltningenshed kan lægge en linje, som giver sikkerhed, ligebehandling og forudberegnelighed for, hvor sagerne kan prøves. Borgerne har 100 pct. krav på at vide, hvor der skal klages til, og hvor borgerens prøvelsesmulighed foreligger.</p> <p>Der foreligger ikke efter lovforslaget et fastlagt objektivi katalog eller noget bud på lovmæssig afgrænsning af "principielle sager", og lovforslagets bemærkninger giver ale-</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS og den heri omtalte mulighed for, at klageren kan vælge, at en sag, som er visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten.</p> <p>Det er korrekt, at der er et vist skøn involveret, når det skal afgøres, om en sag er principiel, men hvis en sag visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn, fordi skatteankeforvaltningen anser sagen for ikke principiel, vil klageren kunne vælge, at sagen i stedet skal behandles af Landsskatteretten.</p> <p>Det ville være en fordel, hvis der kunne laves et sådant katalog med objektivi konstaterbare kriterier for afgrænsning af principielle sager. Dette er dog ikke muligt. Der</p>
--	---	--

	<p>ne et fingerpeg, men et så væsentligt element i det påtænkte nye klagesystem bør mere klart kodificeres og ikke stå hengemt i lovmotiver. Regler om skatteforvaltningsret og formelle forhold skal skabe klarhed og retssikkerhed og skal derfor være lette og overskuelige at forstå.</p> <p>Ved domstolene gælder retsplejens regler, herunder partsprincipet og forhandlingsmaksimen. Det er derfor et kolossalt retssikkerhedsmæssigt tilbageskridt, at man nu vil fjerne ”visse ikke principielle sager” fra en klagemulighed til Landsskatteretten.</p> <p>Tilmed får Skatteministeren efter forslaget også adgang til at indbringe disse sager fra lokalankenævne direkte for domstolene. Her opfordres til, at man virkelig tænker borgerens retsfølelse og retssikkerhed ind i systemet. Det må være ret sikkert, at den individuelle retsfølelse og respekt for systemet styrter i grus ved, at man først har fået at vide, at den pågældende sag ikke var principiel, men så synes sagen pludselig af Skatteministeren at være så principiel, at den skal indbringes for domstolene.</p> <p>Eventuelle domstolssager skal alene føres efter at Landsskatteretten har påkendt sagsforholdet, og dette gælder uanset om det er borgeren eller Skatteministeren, der vil have domstolsprøvelse. Om ikke andet - så må det ændres således, at Skatteministeren udstyres med en adgang til administrativt at have en "klageberettigelse" på principielle sager vedrørende en nævnsafgørelse til Landsskatteretten. Domstolene har næppe en lyst til at få øget mængden af skattesager ved domstolene – og ingen domstol/dommer kan vel være interesseret i at skulle</p>	<p>vil altid være et vist element af skøn i afgrænsningen.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p> <p>Skatteministeriet indbringer som hovedregel kun en sag for domstolene, hvis afgørelsen er principiel. Da principielle sager efter forslaget skal afgøres af Landsskatteretten, forventes det, at indbringelse af ankenævnsafgørelser kun vil ske i yderst begrænset omfang. Skatteministeriet kan dog være uenig i skatteankeforvaltningens vurdering af, at sagen ikke er principiel. Derfor bør Skatteministeriet have mulighed for også at indbringe afgørelser fra ankenævne og skatteankeforvaltningen for domstolene i lighed med afgørelser fra Landsskatteretten.</p> <p>Det er ikke forventningen, at lovforslaget vil føre til flere domstolssager. Da det endvidere er samme sekretariat, der efter forslaget forbereder sagerne for henholdsvis ankenævne og Landsskatteretten, er der næppe grund til at antage, at domstolene ikke skulle være interesserede i at skulle behandle sager, der indbringes efter alene at have været behandlet af et ankenævn.</p>
--	---	--

	<p>domstolsprøve skattesager uden, at sagen har været forbi Landsskatteretten.</p> <p>Der er rent juridisk også en meget stor forskel i prøvelsen af "skøn" ved henholdsvis administrative klageorganer og så domstolene. Domstolene er yderst tilbageholdende med at ændre forvaltningsmyndighedernes skøn, og domstolene prøver derfor kun principgrundlaget for skønnet ud fra nogle retlige standarder, dvs. legaliteten derved via retsgrundsætninger, som stiller grænser for skønnet.</p> <p>Det er retssikkerhedsmæssigt meget betænkeligt, at Landsskatteretten som administrativ klageinstans som altovervejende hovedregel bortfalder på vurderingsområdet, da dette vil blive realiteten med det foreliggende lovudkast, hvis det gennemføres.</p> <p>Skatteankeforvaltningen kan efter forslaget omvisitere en klage, hvis den vurderer, at en afgørelse enten er eller vil blive afgjort med et åbenbart urigtigt resultat, og hvis denne afgørelse endnu ikke er meddelt klageren. Endvidere kan skatteankeforvaltningen fastsætte en frist for yderligere belysning af sagen forinden omvisitering til Landsskatteretten.</p> <p>Lovforslaget lægger op til, at der, efter nævnet har truffet sin beslutning og færdiggjort sin protokol, kan køre en yderligere sagsbehandling, som klageren ikke må blive oplyst om. Det kan ikke være gennemtænkt.</p> <p>Forslaget er heller ikke udtryk for en klar og god kompetenceafgrænsning for myndighederne, og i øvrigt etableres et system af regler,</p>	<p>I de sager, som ikke er omfattet af ankenævnenes kompetence, er der alene mulighed for at få en sag prøvet ét administrativt klageorgan, Landsskatteretten, forud for prøvelse ved domstolene. I forhold til de sager, der er under skatte- og vurderingsankenævnenes kompetence, foreslås det endvidere, at klageren får sammen mulighed for at vælge prøvelse ved Landsskatteretten, jf. således kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra FSR – danske revisorer.</p> <p>Bestemmelsen er udgået. Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Advodan.</p>
--	---	---

	<p>hvor man også "internt" skal teste de trufne afgørelser. Det virker som bureaukrati, der netop ikke er ønskelig.</p> <p>Det foreslås at fjerne overspringelsesreglen i det administrative klagesystem, og dette begrundes med, at der med én-strengt klagevej ikke er behov for en overspringelsesregel. Det er imidlertid slet ikke grundet 2 instans-klagesystemet, at overspringelsesreglerne blev indført men ene og alene begrundet i, at man som borger kunne spare sagsbehandlingstid og kunne spare nævnbehandlingen og gå til det mere judicielt prægede klageorgan Landsskatteretten.</p> <p>Man er samtidig ikke opmærksom på, at man for sager, der visiteres i skatteankenævnet hhv. Landsskatteretten, efter 6 måneder kan gå direkte til domstolene og dermed for domstolene stå med en 1. instansafgørelse fra SKAT. Dette har bestemt aldrig været i overensstemmelse med almindelige retssikkerhedsidealiser eller intentionerne.</p> <p>Som en mulig "nødløsning" for opretholdelse af en vis processuel retssikkerhed, bør man fastholde "overspringelsesreglen", så borgeren som i dag efter 3 måneder kan vælge at få den oversendt til Landsskatteretten.</p> <p>Landsskatterettens organisering som selvstændig myndighed med egen ledelse (retspræsidenten) har været afgørende for, at Landsskatteretten kunne udvikle sig til garant for retssikkerheden. Med den foreslåede afskaffelse af retspræsidenten som øverste ledelse af Landsskatteretten og en flytning af denne ledelseskompetence til skatteankesforvaltningens direktør, bliver denne uafhængighed kompromitteret. Uanset valg af klagestruktur er uaf-</p>	<p>Ophævelsen af overspringelsesreglen er begrundet med, at klageren efter forslaget ikke har adgang til at påklage en afgørelse fra skatteankenævnet til Landsskatteretten. Da klageren endvidere under alle omstændigheder alene er berettiget til få sin sag behandlet af én administrativ klageinstans, kan en overspringelsesregel heller ikke begrundes med hensynet til at spare sagsbehandlingstid. Klageren kan dog, når sagen visiteres til skatte- eller vurderingsankenævnet, vælge, at sagen i stedet skal behandles af Landsskatteretten. For så vidt angår muligheden for overspringelse af den administrative klagebehandling og i stedet gå til domstolene, henvises til kommentarerne til høringsvaret fra FSR – danske revisorer.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringsvaret fra Danske Advokater og Danmarks Skatteadvokater. Både skatteankesforvaltningen, Landsskatteretten og ankenævnene er sagligt uafhængige af SKAT og Skatteministeriet.</p>
--	--	---

	<p>hængigheden fra resten af Skatteministeriet og SKAT helt afgørende.</p> <p>Det fremgår ikke, hvordan retssikkerhed med offentliggørelse af retspraksis skal sikres, når det påtænkes, at visiteringsproceduren alene giver et fåtal af klagesager til Landsskatteretten, mens de tidligere kontorsager nu påtænkes afgjort af Skatteankesforvaltningen. Skatteministeriet bedes derfor forholde sig til, hvorvidt alle afgørelser fra klageinstanser skal offentliggøres, eller om offentliggørelse skal indskrænkes til alene at gælde de sager, der efter den nye ordning bliver afgjort af Landsskatteretten.</p> <p>I dag skal sekretariatsbetjeningen være en organisatorisk udskilt enhed i SKAT, men medarbejderne er ”skolet” i SKATs enhedsforvaltning, tidligere Told & Skat og kommunalt regi. Landsskatteretten har sit eget sekretariat og forberedende kontorer. Landsskatteretten har således med egen organisation efter mange år som administrativt klageorgan udviklet egne kompetencer, og er som domstolslignende nævnt uafhængig af told- og skatteforvaltningen. Ved at samle sekretariatsbetjeningen i en enhed benævnt skatteankesforvaltningen, der organiseres under Skatteministeriet er der risiko for,</p> <ul style="list-style-type: none"> • at den lovmæssige organisatoriske adskillelse får karakter af SKATs nuværende sekretariatsbetjening til Skatteankenævn, og • at den mangeårige erfaring i sagsbehandling og fortolkning i Landsskatteretten er i risiko for at gå tabt ved en ny sekretariatsbetjening placeret i skatteankesforvaltningen. <p>Juridiske personer har ikke længere adgang til omkostningsdækning. Når man nu er i færd med en kraftig</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Danske Advokater og Danmarks Skatteadvokater.</p> <p>Gennem etableringen af et fælles sekretariat sikres mulighed for specialisering og skabelse af gode faglige miljøer. Dette vil være til gavn ikke blot for ankenævne, men også for Landsskatteretten. Uanset at skatteankesforvaltningen vil skulle overtage medarbejdere, som hidtil har været ansat i SKATs ankenævnssekretariater, bevirker dette ikke, at den lovmæssige organisatoriske adskillelse får karakter af SKATs nuværende sekretariatsbetjening af ankenævne. Skatteankesforvaltningen vil være adskilt fra SKAT.</p> <p>De eneste ændringer, der sker af reglerne for omkostningsgodtgørelse er konsekvensændringer. Der</p>
--	---	---

	<p>revision af hele klageområdet, bør Folketinget få genindført omkostningsdækningen for selskaber mv.</p> <p>Lovforslaget burde også oplyse meget klart om, at klage til Landskatteretten alene koster borgeren et mindre klagegebyr, men at domstolsprøvelse koster en retsafgift, og at man ved domstolssager har den risiko, at sagsomkostninger skal fordeles, og at man kan derfor kan få pålagt at betale modpartens sagsomkostninger efter dommerens nærmere bedømmelse og vurdering efter retsplejelovens regler. Alene dette gør, at mange slet ikke vil vælge en domstolsprøvelse efter en skatteankenævns sag.</p>	<p>er ingen af ændringerne i lovforslaget, der tilsiger, at man som følge af forslaget burde udvide omkostningsgodtgørelsesreglerne til også at omfatte juridiske personer.</p> <p>Der indføres mulighed for, at en klager kan vælge, at en sag, der er visiteret til skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten. Endvidere vil forslaget medføre en højnelse af kvaliteten af afgørelserne fra ankenævnene. Dermed er det ikke fornødent at medtage sådanne bemærkninger i lovforslaget.</p>
<p>Landbrug & Fødevarer</p>	<p>Landbrug & Fødevarer bifalder regeringens intention med lovforslaget om at sikre en større effektivitet og bedre kvalitet i sagsbehandlingen. Landbrug & Fødevarer mener, at dette mål ikke er nået med det foreliggende forslag.</p> <p>Øges kvaliteten ikke af nævnsafgørelserne, vil det medføre langt flere sager ved domstolene. Det vil i den sidste ende forøge omkostningerne for borgerne, men også for staten.</p> <p>Det fastholdes med forslaget, at juridiske personers skattesager behandles af Landsskatteretten, men forslaget afskærer f.eks. en personligt ejet virksomhed fra at få sin sag behandlet ved Landsskatteretten. Samme sagsgenstand kan dermed blive behandlet i to forskellige instanser. Det vil give en større garanti for rigtige afgørelser og ensartet praksis, at ensartede sager vedrørende erhvervsvirksomheder behandles af samme klageinstans.</p> <p>Det er væsentligt, at man ved en ændring i klagestrukturen har fokus</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p> <p>Forslaget har fokus på at sikre kvaliteten af afgørelserne. Dels</p>

	<p>på høj kvalitet, så den instans, der behandler sagen, rammer rigtigt første gang. De senest offentliggjorte tal fra Landsskatteretten viser, at medholdsprocenten i 2011 for indkomstskattesagerne (herunder skatteankenævnsagerne) var på knapt 32 pct. For vurderingssagerne var den på 77 pct. Det er denne senere prøvelse regeringen nu ønsker at afskaffe.</p> <p>Over de seneste år har der været et stærkt faldende antal sager i nævnene, mens tallene også viser, at Landsskatteretten i samme periode har oplevet en tilgang af sager. Det betyder, at et enkelt ankenævsmedlem i gennemsnit kun medvirker i et lille antal sager – typisk under 10 sager – som dog fortsat emnemæssigt fordeler sig over hele skatterettens område.</p> <p>Det fremgår umiddelbart ikke af forslaget, hvordan nævnenes afgørelser – som efter forslaget fremover vil være endelige administrative afgørelser – vil blive offentliggjort. Det vil dog næppe være muligt at offentliggøre samtlige afgørelser fra nævnene, medmindre man vælger at bruge omkostninger til at udvide afgørelsesdatabasen. Det vil derfor blive svært for borgerne og for de personligt drevne virksomheder at finde ud af, hvilken praksis der kommer til at gælde.</p> <p>Forslaget går imod udviklingen i vore nabolande, regeringens aktuelle forslag fra socialområdet, og regeringen opretholder med forslaget et system, hvor tallene viser, at det allerede i dag ikke fungerer optimalt. Landbrug & Fødevarer anbefaler på den baggrund, at regeringen genovervejer begrundelsen for at opretholde et skatte- og vurderingsankenævnsystem, og i det</p>	<p>ved etablering af et fælles sekretariat med mulighed for specialisering og etablering af stærke faglige miljøer. Dels ved at sikre, at samme klagemyndighed, Landskatteretten, behandler alle principielle sager, og at afgørelserne i disse sager følges i indstillingerne fra det fælles sekretariat til ankenævnene og i de sager, sekretariatet selv afgør.</p> <p>I forbindelse med gennemførelsen af den nye klagestruktur, vil der blive foretaget en ændring af ankenævnsstrukturen, så antallet af ankenævsmedlemmer reduceres. Dette er dog ikke en del af selve lovforslaget, da det kan gennemføres ved en bekendtgørelse. Der henvises i øvrigt til høringssvaret fra Foreningen af Danske Skatteankenævn og Vurderingsankenævnforeningen og kommentarerne hertil.</p> <p>De henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Danske Advokater og Danmarks Skatteadvokater.</p> <p>Der henvises til begrundelsen for at opretholde klageorganer med lægmandsdeltagelse i kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p>
--	---	---

	<p>omfang man ønsker at bevare det nuværende nævnssystem, giver borgerne mulighed for at vælge en overspringelsesregel for både skatte- og vurderingsankenævn.</p> <p>Herudover anbefales det, at man via fremtidige brugerundersøgelser af nævnene giver borgerne og personligt drevne virksomheder mulighed for at tilkendegive brugertilfredsheden, så disse oplysninger og erfaringer siden kan inddrages i indretningen klagestrukturen.</p>	<p>Interessenterne vil blive inddraget dels i forbindelse med høringen over de nærmere regler om etableringen af den nye klagestruktur, og dels når den nye klagestruktur – efter at den har haft lejlighed til at fungere frem til medio 2017 – vil blive evalueret med henblik på en vurdering af, om der vil være behov for ændringer. Anbefalingen vil indgå i overvejelserne i denne forbindelse.</p>
<p>Landsskatteretten</p>	<p>Et stort antal almindelige borgere og selvstændigt erhvervsdrivende – som hidtil har klaget til Landsskatteretten over en afgørelse fra SKAT eller et ankenævn og i stort omfang fået medhold i deres klage – vil fremover være afskåret fra at få deres sag afprøvet ved Landsskatteretten. De vil være henvist til at indbringe den regionale afgørelse for domstolene.</p> <p>Besparelser i det administrative system vil blive opvejet af merudgifter i domstolssystemet og merudgifter til omkostningsgodtgørelse og Kammeradvokaten.</p> <p>Forslagets forudsætning om et markant kvalitetsløft i sekretariatsbetjeningen som en garanti for retssikkerhed i afgørelsesleddet er ikke realistisk – heller ikke på sigt – med de mange, mindre sekretariatsenheder og det store antal regionale nævn.</p> <p>Forslaget fører til større usikkerhed om retstilstanden på skatteområdet. Forslaget vil med sit store antal endelige, regionale afgørelser – truffet af et stort antal nævn – øge risikoen for regional praksisdannelse, der vil svække ensartetheden og medføre</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p> <p>Gennem etableringen af et fælles sekretariat sikres mulighed for specialisering og skabelse af gode faglige miljøer. Dette vil være til gavn ikke blot for ankenævnene, men også for Landsskatteretten. Endvidere vil forslaget om, at alle principielle sager skal afgøres af Landsskatteretten, i kombination med etableringen af et fælles sekretariat skabe forudsætning for en ensartethed i indstillingerne til ankenævnene og Landsskatteretten og dermed modvirke regionale forskelle praksis.</p>

	<p>mindre gennemsigtighed.</p> <p>Forslaget er baseret på et spinkelt grundlag. Lovbemærkningerne indeholder eksempelvis ikke en omtale af sagsmængder og omgørelseshyppighed i det nuværende klagesystem eller de forventede sagsmængder i klagesystemet og domstolssystemet efter de foreslåede ændringer. Lovforslaget omtaler heller ikke ministeriets eventuelle analyse af det eksisterende klagesystem.</p> <p>Landsskatteretten anbefaler, at der nedsættes et udvalg med deltagelse af repræsentanter for brugerne, klage- og domstolssystemet samt andre interessenter, som kan overveje disse spørgsmål.</p> <p>Landsskatteretten har forud for ministeriets udarbejdelse af udkastet til lovforslaget fremsendt et oplæg til en ny klagestruktur. Det foreslås her at nedlægge skatteankenævne men at bevare to-instansprincippet på både motor- og vurderingsområdet, fordi der på disse områder fortsat er et stort antal sager af skønmæssig og/eller stedbunden karakter. Forslaget giver en reel besparelse i størrelsesordenen 20-25 mio.kr.</p> <p>Lovforslaget bygger på en forudsætning om, at et fællessekretariat vil ”sikre større kvalitet og ensartethed i afgørelserne”. Det er Landsskatterettens opfattelse, at oprettelsen af et fælles sekretariat ikke i sig selv vil sikre rigtige afgørelser i nævnssagerne. Der er heller ikke ved forslaget i øvrigt skabt rammer for et kvalitetsløft, da forslaget er</p>	<p>Med en model, hvor klageren kan vælge, at en sag, der visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten, vil det være vanskeligt at skønne over fordelingen af sager mellem de enkelte klageinstanser. Denne ændring tager endvidere højde for den problemstilling, som flere andre høringsparter har påpeget, nemlig omgørelseshyppigheden i forbindelse med Landsskatterettens prøvelse af afgørelser fra skatte- og vurderingsankenævne. Som anført i kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS forventes det ikke, at antallet af retssager vil stige.</p> <p>Under udarbejdelsen af lovforslaget har forskellige interessenter været inddraget, og høringssvarne har været gennemgået og har ført til en justering af lovforslaget.</p> <p>Der henvises til begrundelsen for at opretholde ankenævne, herunder skatteankenævne, i kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p> <p>Et fælles sekretariat vil skabe større sikkerhed for ensartethed i afgørelserne og dermed en forøget kvalitet. Det, der skaber grundlag for lovforslagets besparelse på 20 mio. kr. årligt vedrørende brug af årsværk, er, at det efter forslaget ikke længere vil være muligt at få en klagesag prøvet ved to administrative klageinstanser. Denne re-</p>
--	---	---

	<p>baseret på en personalereduktion og uændret sagsbehandling i ankenævnene. Sammenlægningen af Landsskatterettens sekretariat med sekretariatsenheden fra SKAT vil desuden udfordre uafhængigheden og brugernes oplevelse heraf.</p> <p>Navnet ”Skatteankeforvaltningen” er ikke valgt.</p> <p>Behovet for faglig koordination og delegation taler fortsat for, at direktøren i skatteankeforvaltningen skal have en central rolle som faglig koordinator og derfor skal kunne deltage i det centrale nævns afgørelser. Dette harmonerer også med grundtanken i den nye struktur, der ifølge lovforslagets bemærkninger skal baseres på et højt fagligt niveau og en høj grad af faglig koordination. Lovforslaget indebærer, at der ikke længere stilles krav til direktørens uddannelsesmæssige baggrund. Landsskatteretten mener, at der bør stilles krav til direktørens uddannelsesmæssige baggrund. I den forbindelse skal fremhæves, at der uden undtagelse stilles uddannelseskrav til lederen af centrale statslige klageorganer. For klagemyndigheder med samme judicielle præg som den foreslåede stilles der krav om, at lederen skal have juridisk kandidateksamen.</p> <p>Den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 4, nr. 3 er en stramning i forhold til den eksisterende bestem-</p>	<p>duktion medfører således ikke en reduktion af de ressourcer, der er til rådighed for den første administrative klagebehandling. Skatteankeforvaltningen vil have samme grad af uafhængighed i forhold til SKAT og Skatteministeriet, som Landsskatteretten har såvel i dag som efter forslaget. At skatteankeforvaltningen dannes ved en sammenlægning af SKATs ankenævnssekretariater og Landsskatterettens sekretariat ændrer ikke dette.</p> <p>I lighed med, at told- og skatteforvaltningen har fået myndighedsnavnet SKAT er det hensigten, at skatteankeforvaltningen skal have et tilsvarende mundret og betegnende navn.</p> <p>Skatteankeforvaltningens opgaver efter forslaget er at visitere indkomne klager, at virke som sekretariat for Landsskatteretten og ankenævnene og at træffe afgørelser i kontorsagerne. Det er ikke en nødvendig forudsætning for at bestride posten som direktør for skatteankeforvaltningen, at den pågældende deltager i Landsskatterettens afgørelser. Det bemærkes i denne forbindelse, at skatteankeforvaltningen vil blive større end Landsskatterettens sekretariat er i dag, og at opgaverne som leder af skatteankeforvaltningen vil være mere krævende, end de opgaver Landsskatterettens præsident har som ansvarlig for Landsskatterettens sekretariat. Da direktøren således ikke er tiltænkt en rolle som deltagende i Landsskatterettens eller ankenævnenes afgørelser, er det ikke fundet fornødent at stille specifikke uddannelsesmæssige krav.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringsvaret fra FSR – danske revisorer.</p>
--	--	---

	<p>melse om afgrænsningen af principielle sager og bør korrigeres sprogligt, så det klart fremgår, at der er tale om fortolkning af ny lovgivning. Væsentlighedskriteriet bør således udgå. Dermed bringes bestemmelsen nogenlunde på linje med f.eks. reglen i retsplejelovens § 226.</p> <p>Det fremgår af lovforslaget, at hvis den myndighed, der har truffet afgørelsen i 1. instans, på grundlag af klagen finder anledning til at give fuldt medhold i klagen, kan den genoptage og ændre afgørelsen, hvis klageren er enig deri. I dag kan SKAT genoptage og ændre afgørelsen, selv om der ikke gives fuldt medhold, hvis klageren er enig deri. Landsskatteretten foreslår, at "give fuldt medhold i klagen" ændres til "helt eller delvis medhold i klagen".</p> <p>Den foreslåede afgrænsning af principielle sager er meget snæver. Der bør indsættes en regel, hvoraf det fremgår, at klagen kan visiteres til Landsskatteretten, hvis andre særlige forhold gør sig gældende. Som eksempel på sådanne særlige forhold kan nævnes sagens kompleksitet, et behov for at forhindre/rette op på uensartet praksisdannelse, eller at klageren har tungtvejende argumenter for, at klagen ikke skal behandles lokalt.</p> <p>Skatteankeforvaltningen får efter forslaget mulighed for at omvisitere en klage til Landsskatteretten, hvis skatteankeforvaltningen vurderer, at en klage i et regionalt ankenævn er eller vil blive afgjort med et åbenbart ulovligt resultat, og afgørelsen endnu ikke er meddelt klageren. Landsskatteretten vil gerne påpege, at bestemmelsen i praksis næppe får nogen betydning for kvalitetssikringen af de regionale afgø-</p>	<p>For de sagstyper, hvor 1. instansafgørelsen i vidt omfang er dannet maskinelt, vil genoptagelse efter forslaget kunne ske, også i tilfælde hvor der ikke gives fuldt medhold. I andre sager har SKAT tidligere foretaget en ikke-maskinel behandling af sagen, og en fornyet vurdering af sagen vil dermed med stor sandsynlighed føre til, at afgørelsen fatsholdes. Dermed vil det blot føre til længere sagsbehandlingstid, hvis SKAT atter skal foretage en fuld vurdering af sagen.</p> <p>Problemstillingen håndteres i det justerede lovforslag således, at der indføres mulighed for, at klageren kan vælge, at en sag, der visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten.</p> <p>Bestemmelsen er udgået. Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Advodan.</p>
--	---	--

	<p>relser. Den foreslåede bestemmelse er meget snæver og vil i praksis forudsætte, at sekretariatet under eller efter den regionale nævnsbehandling så at sige ”trækker” sagen ud af nævnet. Som nævnt i lovbemærkningerne, vil dette antageligt kun ske i yderst begrænset omfang. Bestemmelsen sikrer derfor ikke mod urigtige, regionale nævnsafgørelser.</p> <p>Landsskatteretten er ikke klageinstans for afgørelser om indsigsret efter persondataloven. Henvisningen bør derfor udgå af bestemmelsen.</p> <p>Overgangsbestemmelsen forekommer uklar, når den sammenholdes med bemærkningerne.</p> <p>Det anføres i afsnittet om de administrative konsekvenser for det offentlige, at lovforslaget, når det er fuldt indfaset i 2017, skønnes at ”medføre en mindreudgift til årsværk på ca. [20] mio. kr. årligt”. Lovforslaget må dog forventes at give en øget belastning af domstolene og større udgifter til Kammeradvokaten og omkostningsgodtgørelsen. Den manglende valgfrihed for klagerne mht. regional eller central nævnsbehandling vil formentlig i sig selv give flere domstolssager. Ikke mindst på ejendomsvurderingsområdet vil denne effekt blive mærkbar. Landsskatteretten anser det for meget tvivlsomt, om lovforslaget vil give en besparelse, når merudgifterne ved en forøgelse af domstolssagerne medregnes.</p> <p>Landsskatteretten står i øvrigt uforstående over, at der i lovforslagets administrative bemærkninger tales om en mindreudgift til årsværk. Landsskatteretten går ud fra, at afledte besparelser på f.eks. husleje, IT, efteruddannelse m.v. kan indgå som en del af udmøntningen af spa-</p>	<p>Henvisningen er udgået.</p> <p>Lovforslaget og bemærkningerne er rettet til.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Dansk Told- og Skatteforbund. Udgifterne til etablering af skatteinkeforvaltningen vil være begrænsede.</p>
--	---	--

	<p>rekrevet. Desuden vil der være udgifter til etablering af den nye styrelse, herunder udgifter til flytninger, IT-tilpasninger, efteruddannelse m.v.</p> <p>Effektiviseringspotentialer i den nye struktur afhænger i øvrigt i vidt omfang af, hvordan nævns- og sekretariatsstrukturen tilrettelægges.</p> <p>Landsskatteretten kan konstatere, at der i forbindelse med indførelsen af en ny klagestruktur kun lægges op til en mindre justering af antallet af nævn og nævnsmedlemmer, således at der fortsat forventes at være et stort antal regionale nævn og nævnsmedlemmer på skatte- og vurderingsområdet. Bevarelsen af et stort antal regionale nævn betyder, at nævnsbehandlingen og sekretariatsbetjeningen fortsat vil være ressourcekrævende, og at de nuværende store forskelle i arbejdsbelastningen af de enkelte nævn og nævnsmedlemmer videreføres.</p> <p>Skatteankeforvaltningen bør organiseres, så der gives optimale rammer for en effektiv og kompetent sagsbehandling, der kan skabe tillid til afgørelserne. Den bør i videst muligt omfang samles fysisk – og sagsbehandlingen bør baseres på specialisering, der kan bidrage til en høj effektivitet og kvalitet i sagsbehandlingen. Videndelingen i og på tværs af enhederne bør prioriteres højt, og der bør etableres en central kvalitetskontrol, som følger op på udviklingen i den administrative praksis. De regionale sekretariater bør efter Landsskatterettens opfattelse samles i nogle ganske få enheder. Dette er en forudsætning for at effektivisere sekretariatsbehandlingen og er nødvendigt som grundlag for et stærkt fagligt miljø og en høj, ensartet kvalitet i sagsbehandlingen.</p>	<p>Der vil i forbindelse med etableringen af den nye klagestruktur ske en tilpasning af ankenævnsstrukturen. Der henvises i denne forbindelse til høringsvaret fra Foreningen af Danske Skatteankenævn og Vurderingsankenævnsforeningen. Det forslag, foreningerne har udarbejdet, bygger på etablering af en række nye fællesankenævn og en reduktion af antallet af ankenævnsmedlemmer med 80 fra 346 til 266. Dette kan næppe betegnes som en mindre justering. Det sikres således, at i de ankenævnskredse, der berøres af ændringerne, vil de enkelte medlemmer få flere sager og dermed bedre grundlag for at opbygge den fornødne viden og rutine.</p> <p>Uanset etableringen af en fælles sekretariatsfunktion er det forudsat, at der stadig vil være regionale afdelinger. Regionale enheder hindrer ikke specialisering og faglig koordinering, ligesom at skatteankeforvaltningen må føre en tilstrækkelig kontrol med kvaliteten af afgørelserne.</p>
Rafn & Søn	Rafn & Søn støtter overordnet for-	Der henvises til kommentarerne til

	<p>slagets formål om at skabe en mere effektiv og tidssvarende klagestruktur på Skatteministeriets område. Rafn & Søn støtter også tankegangen om at etablere et administrativt to-instans system. Også af hensyn til de meget lange sagsbehandlingstider i den nuværende ordning synes dette at være gennemtænkt og fornuftigt.</p> <p>Ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt er det stærkt betænkeligt, om et ankenævn skal træffe den endelige administrative afgørelse. Ankenævnene er en lægmandsfunktion, som er indført i det nuværende system for at sikre et lægmandselement i en ellers ren administrativ behandling. En lægmandsfunktion hører ingen steder hjemme som øverste administrative instans. Medlemmerne af ankenævnene er almindelige borgere, der slet ikke har den fornødne viden eller juridiske ekspertise til at være øverste rekursmyndighed.</p> <p>Uanset at nævnene i dag støttes af et sekretariat, så er der alene tale om en støttefunktion. Ankenævnene har den ubetingede og endelige bestemmelsesret i relation til de afgørelser, der træffes.</p> <p>Dertil kommer det faktum, at der ikke er tale om et samlet nævn på landsplan, men derimod 15 forskellige nævn, der den dag i dag har meget forskellig praksis og gør tingene forskelligt.</p> <p>Det er meget svært at få øje på holdbare argumenter for overhovedet at opretholde en lægmandsfunktion. I langt de fleste tilfælde tilsidesættes ankenævnenes afgørelser i dag af eksperterne i Landsskatte retten. Lægmandselementet er et levn fra fortiden, der ikke hører hjemme i dansk ret med de komplicerede skatteregler, der er i lovgiv-</p>	<p>høringssvarene fra CEPOS og Danske Advokater og Danmarks Skatteadvokater.</p>
--	--	--

	<p>ningen. Et politisk ønske om at bevare ankenævnene synes alene at bunde i, at lægmandsfunktionen er politisk udnævnt og som oftest består af partipolitisk aktive græsrodsfolk, og at der således er et politisk ønske om at bevare den instans.</p> <p>Det fremgår af lovforslaget, at man med forslaget opnår en økonomisk besparelse på godt 20 mio. kroner. Dette er i den grad en fejlagtig konklusion. I 2012 traf ankenævnene afgørelse i cirka 900 sager, hvori Rafn & Søn var partsrepræsentant. Af disse 900 sager er godt og vel 800 indbragt for Landsskatteretten på grund af det manglende faglige niveau, der er i ankenævnsregi. Der er alene indbragt 40 oprindelige Rafn & Søn-sager afgjort af Landsskatteretten for domstolene i 2012. Med forslaget vil alle disse sager skulle indbringes for byretten fremadrettet. Det skønnes, at der vil være tale om en økonomisk merudgift i nærheden af et trecifret mio. beløb alene i de oprindelige Rafn & Søn-sager, der i 2012 er behandlet i Landsskatteretten. Hertil kommer alle andre sager på skatteministeriets område. Der vil formentlig være nogle, der undlader domstolsprøvelse, alene fordi der er tale om domstolsprøvelse, men det vil ikke stå mål med de merudgifter, der påløber. Hertil kommer de udgifter, der vil pålægges staten ved den voldsomme belastning af domstolsystemet, der vil udspringe af lovforslaget.</p> <p>På ovenstående baggrund foreslås det, at lovforslaget ændres, så der indføres et to-instanssystem med SKAT som første instans og Landsskatteretten som 2. og endelige instans. Det bedste alternativ hertil, er at forslaget forkastet, og den eksisterende klagestruktur bibeholdes.</p>	
Retssikkerhedschefen	Det forhold, at der på alle klageområder i Skatteministeriet alene etab-	Som det fremgår af kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS, er

	<p>leres én administrativ klageinstans, er ikke i sig selv retssikkerhedsmæssigt betænkeligt. Det er naturligt, at den udvikling, der har været på klageområdet, hvor flere og flere klagesager alene bliver behandlet i én klageinstans, nu bliver gældende for alle klagesager under ministeriet. Eksistensen af flere administrative klageinstanser har jo som konsekvens, at en sags behandling i det administrative klagesystem tager længere tid. Etableringen af en struktur med kun én administrativ klageinstans fordrer imidlertid, at denne ene mulighed for administrativ klagebehandling etableres på en sådan måde, at klagestrukturen sikrer en afgørelse fra klageinstansen, som er korrekt, og som også af klageren opfattes som værende korrekt.</p> <p>En struktur med tre ligestillede klageinstanser gør det meget væsentligt, at den visitering af klagesagerne, som skatteankeforvaltningen skal foretage, kommer til at ske på en sådan måde, at alle principielle sager kommer til Landsskatteretten. I lovforslaget er angivet en række kriterier for visiteringen af sager som ikke-principielle og principielle, hvilket er positivt, og det kunne overvejes at etablere et tilsyn, bestående af repræsentanter for de tre klagemyndigheder til at vurdere implementeringen af denne visiteringsfunktion. Dette kunne især være hensigtsmæssigt i den første tid efter etableringen af den nye klagestruktur.</p> <p>Det er positivt, at det er skatteankeforvaltningen, som foretager forbedringen af klagesagerne, uanset hvilken klageinstans, der skal træffe afgørelsen, idet det giver bedre mulighed for faglig specialisering, bedre udnyttelse af ressourcerne og mulighed for en mere ensartet forberedelse af sagerne. Det er også</p>	<p>der lagt vægt på, at forslaget indeholder sådanne initiativer til sikring af afgørelsernes kvalitet.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Foreningen af Danske Skatteankenævn og Vurderingsankenævnsforeningen.</p> <p>Lovforslaget er justeret, så der er sket en højere grad af harmonisering af sagsforberedelsesreglerne, herunder reglerne om sagsfremstilling og høring herover.</p>
--	---	--

	<p>vigtigt for skatteydernes retssikkerhed, at sagerne så vidt muligt bliver forberedt på en ensartet måde. Derfor er det vigtigt, at der så vidt muligt er et ensartet regelgrundlag for sagernes forberedelse. Reglerne om sagernes forberedelse bør gennemgås, for at der kan ske en vurdering af, om der kan sikres større ensartethed. Eksempelvis nævnes reglerne om udarbejdelse af sagsfremstilling og høring herover, som i lovforslaget fremstår som uensartede for de tre afgørelsesmyndigheder. Disse regler bør være ensartede.</p> <p>Det er vigtigt for skatteydernes retssikkerhed, at klagesagerne så vidt muligt bliver behandlet og afgjort på ensartet måde. En række regler i relation til klagesagens behandling og afgørelse er uensartede eller på anden måde uhensigtsmæssige i forhold til den valgte klagestruktur, hvor der er etableret tre selvstændige myndigheder. Der nævnes nogle eksempler, hvor det bør overvejes, om der kan sikres større ensartethed:</p> <ul style="list-style-type: none"> • En klagers adgang til at udtale sig overfor sekretariatet og afgørelsesmyndigheden. • Ved klage over afslag på genoptagelse kan et ankenævn vælge selv at gennemføre ændringen, hvis genoptagelse findes berettiget, og sagens parter er enige i, at der ikke sker hjemvisning. Ifølge lovforslaget kan ankenævnenes afgørelser ikke længere påklages til Landsskatteretten. Klageren får dermed ikke mulighed for at klage over ankenævnenes ændring af ansættelsen. • Reglerne for afgørelsesmyndig- 	<p>Adgangen til at udtale sig overfor sekretariatet er harmoniseret. Det fastholdes dog af hensyn til at sikre en effektiv ressourceudnyttelse, at klageren alene har ret til at anmode om at få lejlighed til at udtale sig mundtligt for Landsskatteretten under et retsmøde.</p> <p>Lovforslaget er rettet til, så ankenævnene ikke længere vil have denne mulighed.</p> <p>Lovforslaget er justeret, og reg-</p>
--	---	--

	<p>hedens besigtigelse af fast ejendom er reguleret på forskellig måde. Det bør være reguleret ensartet.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Der gælder en række krav til indholdet af Landsskatterettens afgørelser, f.eks. om stemmetal, dissens og navne på de personer, der har truffet afgørelsen. Der gælder ikke tilsvarende krav om indholdet af ankenævnenes afgørelser. <p>Når der i lovforslaget er foreslået en adskillelse mellem sekretariatet og Landsskatteretten, bør en række bestemmelser i lovforslaget og en fremtidig forretningsorden, som er en videreførelse af de gældende bestemmelser, overvejes. Eksempelvis foreslås det i flere bestemmelser, at en ansat i skatteankeforvaltningen kan deltage i en afgørelse i Landsskatteretten. Det betyder, at en medarbejder fra én myndighed deltager i en anden myndigheds afgørelser.</p>	<p>lerne er således harmoniseret.</p> <p>Lovforslaget er justeret, så der indføres sådanne krav.</p> <p>Efter forslaget kan en ansat i skatteankeforvaltningen deltage i sager for Landsskatteretten med samme beføjelser som en retsformand. Forslaget er dog justeret, så det er den ledende retsformand i Landsskatteretten, der efter indstilling fra skatteankeforvaltningen bemyndiger de pågældende. Det fastholdes, at hvis der er sager, hvor der således deltager en ansat fra skatteankeforvaltningen, og retten ikke kan opnå enighed, skal sagen i stedet behandles med deltagelse af en retsformand.</p>
SKAT	Ingen bemærkninger	
SRF Skattefaglig Forening	<p>SRF finder det helt centralt at påpege vigtigheden af, at der også efter moderniseringen af klagestrukturen skal være mulighed for at opretholde de kompetencer og faglige styrker, der i dag er samlet i Landsskatteretten og i Skatteankenævnssekretariatene. Disse kompetencer skal nødtigt ”tabes på gulvet”.</p> <p>SRF hæfter sig ved forslaget om, at principielle sager fremover skal afgøres af Landsskatteretten, og at ”almindelige” klagesager, der ikke er kontorsager, skal afgøres af Skatteankenævnene. Det foreslås, at kriterierne for denne visitation, der skal foretages af Skatteankeforvaltningen, skal være en videreførelse af de hidtil gældende kriterier for bindende svar, der skal forelægges Skatterådet. SRF opfordrer til, at det belyses nærmere, hvordan krite-</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra FSR – danske revisorer.</p> <p>Med undtagelse af en mindre justering af reglerne om, hvilke sager, der er principielle, vil der være tale om, at det er de allerede eksisterende regler for, hvilke anmodninger om bindende svar der skal behandles af Skatterådet, der skal anvendes. Det vil ikke være muligt at skønne over, hvor mange sager, der efter disse regler skal i henholdsvis ankenævnene og Landsskatteretten, særligt efter at lovforslaget er justeret, så kla-</p>

	<p>rierne tænkes anvendt, og ikke mindst, hvorledes den nye visitering af principielle sager antalmæssigt skønnes at blive i fremtiden.</p> <p>SRF hilser forslaget om omvisitering i tilfælde, hvor en klage ved et ankenævn er eller vil blive afgjort med åbenbart ulovligt resultat, velkommen. SRF bemærker dog, at det ifølge bemærkningerne fremgår, at bestemmelsen kun forventes anvendt ganske sjældent. SRF er opmærksom på, at det forventes, at den nye skatteankeforvaltning netop vil sikre en større ensartethed i afgørelserne, hvilket SRF som udgangspunkt er enige i, men det er SRFs opfattelse, at det herudover bør overvejes, om netop skatteankeforvaltningens mulighed for omvisitering af sager også bør være et redskab, der kan anvendes mere aktivt i de situationer, hvor den afgørelse, der er ved at blive afgjort ved et ankenævn, og som ikke kan anses for åbenbart ulovlig, men dog åbenbart er i strid med gældende praksis.</p> <p>Det er SRFs opfattelse, at der i dag i et vist omfang findes sager, der ikke realitetsbehandles i SKAT, men først ved klageorganerne med mulighed for omkostningsgodtgørelse. Dette kan eksempelvis forekomme ved, at relevant materiale ikke indsendes til SKAT ved sagens behandling dér, men først indsendes i forbindelse med sagens klagebehandling. Efter SRF's opfattelse bør der overvejes en hjemmel til, i sådanne helt åbenlyse sager, at sagen kan "hjemvises" til behandling i SKAT, uden mulighed for omkostningsgodtgørelse, medmindre sagen igen bliver påklaget til klageinstansen. Efter SRFs opfattelse løser den remonstrationsadgang ikke ovennævnte situation, idet der her kræves, at myndighe-</p>	<p>geren får mulighed for at vælge, at en sag, som er visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landskatteretten.</p> <p>Bestemmelsen er udgået. Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Advodan.</p> <p>Forslaget omhandler en problemstilling, som ikke er knyttet til forslaget om en ny klagestruktur. Forslaget er dermed ikke medtaget.</p>
--	--	--

	<p>den kan give klageren fuldt ud medhold.</p> <p>Efter forslaget det er en betingelse for genoptagelse, at det ikke kan lægges klageren til last, at de nye oplysninger, der kan begrunde genoptagelse, ikke er fremlagt tidligere. SRF finder, at det bør vurderes om, det er hensigtsmæssigt, at klageren ved en afvisning af en sådan genoptagelsesansøgning vil skulle indbringe afvisningen for domstolene. SRF anerkender, at det er klagerens egen (eller måske revisors) skyld, men det forekommer som et byrdefuldt princip. Den særlige genoptagelsesmulighed i § 35 f, stk. 2, er tænkt anvendt i andre særlige tilfælde.</p> <p>Der påpeges to skrivefejl i overgangsreglerne.</p>	<p>Lovforslaget er rettet til, så denne betingelse ikke længere indgår.</p> <p>Fejlene er rettet</p>
<p>Videncentret for Landbrug</p>	<p>Forskellene på at indbringe en sag for domstolene henholdsvis en administrativ klageinstans er så store, at det i sig selv vil kunne afholde nogle fra at indbringe en sag for domstolene. VfL er derfor ikke enig i, at der ikke er retssikkerhedsmæssige betænkeligheder i at afskære borgerne fra at få prøvet deres sager ved Landsskatteretten som højeste administrative klageinstans.</p> <p>Når man i forslaget lægger op til en enstrengt klagestruktur, må man sikre, at dette ikke opleves som en retssikkerhedsmæssig forringelse af klageadgangen. Dette bør efter VfL's opfattelse ske, enten ved at skatteankenævnernes kompetence-niveau hæves, så de er i overensstemmelse med Landsskatterettens, eller ved at skatteankenævnene erstattes af 2-3 regionale afdelinger af Landsskatteretten.</p> <p>Der er stor forskel på, hvorledes skatteankenævnernes og Landsskatterettens medlemmer udpeges. I Landsskatteretten er der krav om, at</p>	<p>Der henvises til kommentaren til høringssvaret fra Danske Advokater og Danmarks Skatteadvokater</p> <p>Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra CEPOS.</p>

	<p>der er en deltager i afgørelsen, der har den juridiske kanditeksamen, og der kan være flere. Dette er i modsætning til medlemmerne af skatteankenævnene, der alene skal opfylde kravene til at være valgbare til kommunalbestyrelserne. Uden en ændring af sammensætningen af skatteankenævnene er der en alt for høj risiko for, at der træffes afgørelser, som ikke er juridisk korrekte. At gøre skatteankenævnene til den endelige administrative klageinstans for sager om personskatter og personligt ejede virksomheder vil være meget betænkeligt. Det gælder, uanset at principielle sager efter forslaget skal visiteres til Landsskatteretten.</p> <p>Adgangen for skatteankeforvaltningen til at omvisitere afgørelse, som skatteankeforvaltningen finder er ved at blive afgjort med et åbenbart ulovligt resultat, skaber heller ikke tilstrækkelig retssikkerhed for borgerne. En borger, der har fået en afgørelse et skatteankenævn, som borgeren ikke mener er juridisk holdbar, vil efter udkastet alene have den mulighed at indbringe sagen for domstolene.</p> <p>Det vil forringe retssikkerheden, hvis der ikke sker offentliggørelse af den praksis, som er i skatteankenævnene. Sådanne afgørelser kan give adgang til ekstraordinær genoptagelse. Dette giver behov for, at skatteankeforvaltningens og skatteankenævnenes afgørelser i en eller anden form offentliggøres.</p> <p>Det er svært at se, hvordan man i skatteankeforvaltningen vil kunne lave en specialisering i mange regionale afdelinger uden derved at miste den fordel, der ligger i, at sagsbehandleren sidder regionalt, medmindre man laver større regionale enheder. Hvis man på sigt vil have færre regionale sekretariatsafdelin-</p>	<p>Bestemmelsen er udgået. Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Advodan.</p> <p>Der henvises til høringssvaret fra Danske Advokater og Danmarks Skatteadvokater.</p> <p>Specialisering kan godt ske i en organisation med regionale afdelinger. Sager af en type kan således behandles af en regional afdeling, som så til gengæld behandler alle sager for landet af denne type. En anden regional afdeling kan så specialisere sig i andre sagstyper.</p>
--	---	---

	<p>ger end i dag, finder VfL det mere hensigtsmæssigt, at man udvidede Landsskatteretten med 2-3 afdelinger.</p> <p>Der spørges, om Skatteministeriet kan bekræfte, at alle klager over SKATs afgørelser vedrørende juridiske personer, på nær dødsboer, skal visiteres til Landsskatteretten. Der spørges til, om Skatteministeriet kan bekræfte, at de af SKATs afgørelser vedrørende moms, afgifter (på nær det, som er henlagt til motorankenævnene) og told, der i dag kan påklages til Landsskatteretten, fortsat skal visiteres til Landsskatteretten.</p> <p>Der opfordres til, at det i forarbejderne nærmere beskrives, hvilke sager der med den nye struktur skal visiteres til Landsskatteretten som eneste kompetente klageinstans.</p> <p>Det bør fremgå, at en ansat i skatteankeforvaltningen ikke kan være medlem af noget klageorgan.</p> <p>Det er centralt for lovforslaget, at visiteringsreglerne bliver beskrevet så præcist som muligt. Særligt adgangen til at visitere sager, som hører hjemme i et ankenævn, til Landsskatteretten, såfremt sagen udspringer af samme forhold som en sag ved Landsskatteretten kunne med fordel uddybes. Hvordan har man tænkt sig, at denne regel skal praktiseres i forhold til sager, hvor SKAT har afgjort såvel moms og skattespørgsmål i samme kendelse, og ved sager angående hovedaktionærer og selskaber.</p>	<p>I det omfang de pågældende sager ikke er gjort til kontorsager og derfor skal afgøres af skatteankeforvaltningen, vil sagerne skulle afgøres af Landsskatteretten.</p> <p>Det er beskrevet i lovforslaget, at de sager, som i dag behandles af Landsskatteretten som eneste administrative klageinstans, fortsat skal behandles af Landsskatteretten, medmindre sagerne er gjort til kontorsager og dermed skal behandles af skatteankeforvaltningen.</p> <p>Denne ændring foretages, idet der dog er foreslået den undtagelse, at ansatte i skatteankeforvaltningen efter bemyndigelse fra den ledende retsformand, skal kunne deltage i Landsskatteretten med samme beføjelser som en retsformand.</p> <p>Hvis SKATs afgørelse vedrørende moms og skat udspringer af samme faktiske omstændigheder, og momsagen påklages og behandles af Landsskatteretten, kan skattesagen visiteres til Landsskatteretten. Tilsvarende kan en sag vedrørende en hovedaktionær visiteres til Landsskatteretten, hvis en sag vedrørende selskabet, som udspringer af samme faktiske omstændigheder, verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten. Bemærkningerne til lovforslaget er udbygget på dette</p>
--	---	---

	<p>Det foreslås, at det indarbejdes i hjemlen, at de klager, der kan gøres til kontorsager, og dermed kan afgøres af skatteankesforvaltningen, er klager af inddrivelsesmæssig karakter, af bevillingsmæssig karakter eller af enkel karakter.</p> <p>Ved omvisitering af åbenbart ulovlige afgørelser til Landsskatteretten bør det være således, at klager bliver gjort bekendt med, at visiteringen til Landsskatteretten sker med denne hjemmel, samt bliver gjort bekendt med den afgørelse, som ankenævntet har eller ville have truffet, og begrundelsen for, at skatteankesforvaltningen mener, at denne afgørelse er åbenbart ulovlig.</p> <p>Det ville være mest enkelt, hvis klager indgivet før den 1. januar 2014 skal færdigbehandles i det hidtidige system, mens klager indgivet fra og med den 1. januar 2014 bliver behandlet efter det nye system.</p> <p>Der udtrykkes undren over nogle datoangivelser i ikrafttrædelsesreglen.</p>	<p>punkt.</p> <p>Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at det er sådanne sager, der kan gøres til kontorsager. Dette anses for tilstrækkeligt.</p> <p>Bestemmelsen er udgået. Der henvises til kommentarerne til høringssvaret fra Advodan.</p> <p>Dette ville formentlig af habilitetsmæssige grunde nødvendiggøre en opretholdelse af særskilte sekretariater for henholdsvis ankenævnene og Landsskatteretten i en periode ved siden af skatteankesforvaltningen. Derfor er der valgt en model, hvor alle sager, i hvilke der ikke er truffet afgørelse ved et ankenævn eller ved Landsskatteretten forud for den 1. januar 2014, som udgangspunkt overgår til den nye klagestruktur. Hvis en sag i forbindelse med, at den overgår til den nye klagestruktur visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn, vil klagerne have mulighed for at vælge, at sagen i stedet skal behandles af Landsskatteretten.</p> <p>De pågældende angivelser er udtryk for trykfejl, som nu er rettet op.</p>
--	--	---